

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 40

Vydána dne 3. dubna 1989

Cena Kč

OBSAH:

37. Zákon České národní rady o ochraně před alkoholismem a jinými toxikomanii
38. Nařízení vlády Československé socialistické republiky o dodatkových odvodech za neúměrný růst mezd a odměn za práci
39. Vyhláška federálního ministerstva financí o vydání pamětních stříbrných padesátikorun k 150. výročí zahájení železniční dopravy na trati Břeclav—Brno
40. Vyhláška federálního ministerstva financí o vydání pamětních stříbrných stokorun k 50. výročí události 17. listopadu 1939
41. Vyhláška federálního ministerstva práce a sociálních věcí o usměrňování mzdových prostředků podniků s obchodní činností, bytového hospodářství a místní výroby a služeb
42. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Smlouvě mezi Československou socialistickou republikou a Polskou lidovou republikou o právní pomoci a úpravě právních vztahů ve věcech občanských, rodinných, pracovních a trestních

Oznámení o vydání obecně závazných právních předpisů

37

ZÁKON

České národní rady

ze dne 28. března 1989

o ochraně před alkoholismem a jinými toxikomanii

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

ČÁST PRVNÍ ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ

§ 1

(1) Alkoholismus a jiné toxikomanie včetně kouření jsou negativní jevy způsobující značné společenské škody, zejména poškozování zdraví občanů. Všechny orgány a organizace, jakož i občané,

kteří prodávají zboží nebo poskytují jiné služby,¹⁾ jsou povinni chránit občany i společnost před škodlivými účinky alkoholismu a jiných toxikomaní včetně kouření, odstraňovat jejich příčiny a následky a vytvářet tím příznivější předpoklady pro další rozvoj socialistické společnosti.

(2) Alkoholickými nápoji podle tohoto zákona jsou lihoviny, destiláty, víno, pivo a jiné nápoje, které obsahují více než 0,75 objemového procenta alkoholu.

¹⁾ Nařízení vlády České socialistické republiky č. 1/1988 Sb., o prodeji zboží a poskytování jiných služeb občanů, na základě povolení národního výboru.

{3} Jinými návykovými látkami než alkohol podle tohoto zákona jsou omamné látky,²⁾ psychotropní látky³⁾ a ostatní chemické látky, jejichž užívání může vyvolat závislost osob na nich, poškozují zdraví a vede k jiné toxikomanii než alkoholismu. Pokud není v tomto zákoně výslovně stanoveno jinak, nepovažuje se pro účely tohoto zákona nikotin za jinou návykovou látku.

{4} Kouření je zvláštní druh toxikomanie, který škodlivě působí na zdraví kuřáků i nekuřáků bezprostředně vystavených účinkům kouření.

{5} Osobou závislou na alkoholu nebo na jiné návykové látce podle tohoto zákona je osoba, která není schopna se natrvalo zdržet nadměrného nebo jinak škodlivého požívání alkoholických nápojů nebo užívání jiných návykových látek a tím si způsobuje vážnou poruchu na zdraví nebo vážně narušuje společenské vztahy.

Č Á S T D R U H Á

PROSTŘEDKY OCHRANY PŘED ALKOHOLISMEM A JINÝMI TOXIKOMANIEMI A POVINNOSTI ORGANIZACÍ A OBČANŮ

§ 2

Způsob ochrany

Ochrana před alkoholismem a jinými toxikomaniemi včetně kouření se uskutečňuje zejména výchovou, omezujícími opatřeními, ošetřením v protialkoholní záchytné stanici, léčebně preventivní péčí, sociální péčí, ukládáním pokut podle tohoto zákona a postihem podle jiných právních předpisů.

§ 3

Výchova

Výchova k ochraně před alkoholismem a jinými toxikomaniemi včetně kouření se uskutečňuje zejména:

- objasňováním škodlivosti nadměrného nebo jinak škodlivého požívání alkoholických nápojů, užívání jiných návykových látek a kouření,
- vzděláváním a působením na děti a mládež ve školách a školských zařízeních zaměřeném na škodlivost požívání alkoholických nápojů, užívání jiných návykových látek a kouření,
- vysvětlováním zásad zdravého způsobu života a vedením ke zdraví prospěšnému využívání volného času dětí, mládeže a dospělých,
- propagací požívání nealkoholických nápojů.

Omezující opatření

§ 4

{1} Zakazuje se

- prodávát nebo podávát alkoholické nápoje, anebo jinak umožňovat jejich požívání
 - osobám mladším 18 let,
 - ve zdravotnických zařízeních a v zařízeních sociální péče,

- osobám zjevně ovlivněným alkoholickým nápojem nebo jinou návykovou látkou,
- osobám řídícím motorová nebo silniční nemotorová vozidla a ostatním osobám uvedeným v § 6 odst. 1 k bezprostřednímu požití,
- při sportovních podnicích,
- při kulturních podnicích a tanečních zábavách určených pro mládež,
- při veřejných shromážděních, kulturních podnicích a tanečních zábavách s výjimkou piva a vína,
- v prostředcích určených výlučně pro vnitrostátní hromadnou dopravu osob a v prostorách souvisejících s touto dopravou určených pro cestující, a to i v restauracích, bufetech a v jídelnách, lůžkových a lehátkových vozech s výjimkou piva nejvýše desetistupňového,
- v závodních jídelnách, kantýnách a bufetech a v ostatních prodejnách v prostorách organizací s výjimkou nízkostupňového piva,

b) vyrábět podomácku líh, destiláty a jiné návykové látky nebo upravovat jejich složky k toxikomaniíckým účelům,

c) prodávát jiné návykové látky a výrobky je obsahující mimo prodejny, které jsou k tomu oprávněny, nebo jinak umožňovat jejich škodlivé užívání,

d) vstupovat do prostorů a prostředků vnitrostátní hromadné dopravy osobám zjevně ovlivněným alkoholickým nápojem nebo jinou návykovou látkou, pokud ohrožují nebo mohou ohrozit bezpečnost nebo plynulost dopravního provozu nebo veřejný pořádek nebo vzbuzují veřejné pohoršení,

e) prodávát tabákové výrobky osobám mladším 16 let,

f) kouřít

- v prostředcích osobní železniční dopravy s výjimkou vyhrazených vozů a v prostředcích ostatní vnitrostátní hromadné dopravy osob a v uzavřených prostorách souvisejících s touto dopravou určených pro cestující,
- při práci, jestliže v důsledku kouření může dojít k bezprostřednímu ohrožení života, zdraví nebo majetku,
- na schůzích, poradách a jednáních konaných v uzavřených prostorách,
- v pracovních místnostech, kde účinkům kouření jsou vystaveni nekuřáci,
- ve zdravotnických zařízeních, ve školách, v kulturních a uzavřených sportovních

²⁾ Příloha č. 3 nařízení vlády ČSR č. 192/1988 Sb., o jedech a některých jiných látkách škodlivých zdraví.

³⁾ Příloha č. 4 nařízení vlády ČSR č. 192/1988 Sb.

zařízeních s výjimkou prostor pro kouření vyhrazených,

6. v prostorách zařízení společného stravování s výjimkou těch, které jsou vyhrazené pro kuřáky; tam, kde není stavebně oddělená jídelna pro kuřáky, zakazuje se kouřit v době určené pro podávání snídaní, obědů a večeří,

g) propagovat požívání alkoholických nápojů, užívání jiných návykových látek a kouření v tisku a v ostatních hromadných informačních prostředcích.

(2) Zákaz požívání alkoholických nápojů a zneužívání jiných omamných prostředků pracovníky na pracovištích organizace a v pracovní době i mimo tato pracoviště stanoví zvláštní předpis.⁴⁾

(3) Národní výbory mohou ve svých územních obvodech omezit nebo zakázat:

- a) v určitých dnech nebo hodinách nebo na určitých místech prodej a podávání alkoholických nápojů nebo tabákových výrobků v zařízeních veřejného stravování, v prodejnách potravin nebo na jiných veřejně přístupných místech,
- b) vystavování alkoholických nápojů nebo tabákových výrobků ve výkladních skříních,
- c) prodej jiných návykových látek nebo výrobků je obsahujících v prodejnách k tomu oprávněných osobám mladším 18 let.

§ 5

(1) Každý, kdo prodává nebo podává alkoholické nápoje, jiné návykové látky a výrobky je obsahující nebo tabákové výrobky, na něž se vztahují zákazy obsažené v § 4 odst. 1 písm. a) č. 1, písm. e) a v § 4 odst. 3 písm. c), je povinen odepřít jejich podání nebo prodej osobě, o níž lze mít pochybnost, že splňuje podmínku věku, pokud ji neprokáže úředním dokladem.

(2) Zákonní zástupci nezletilých a osoby, do jejichž péče byli nezletilí svěřeni, jsou povinni dbát dodržování zákazů týkajících se nezletilých obsažených v § 4.

§ 6

(1) Osoba, která vykonává činnost, při níž by mohla ohrozit život nebo zdraví lidí nebo poškodit majetek, nesmí požívat alkoholické nápoje nebo užívat jiné návykové látky při výkonu této činnosti nebo před jejím vykonáváním, jestliže by ještě v průběhu této činnosti mohla být pod jejím vlivem.

(2) Osoba uvedená v odstavci 1 je povinna podrobit se na výzvu vyšetření ke zjištění, zda není ovlivněna alkoholem nebo jinou návykovou látkou. Vyšetření na alkohol se provádí dechovou zkouškou, a je-li výsledek pozitivní, i lékařským vyšetřením zejména odběrem a vyšetřením krve. Vyšetření na návykové látky se provádí lékařským

vyšetřením zejména odběrem a vyšetřením moče, popřípadě slin a krve.

(3) Je-li pro vyšetření třeba odebrat krev, je osoba uvedená v odstavci 1 povinna strpět, aby jí lékař nebo odborný zdravotnický pracovník odebral krev, pokud to není spojeno s nebezpečím pro její zdraví.

(4) Vyzvat k vyšetření jsou oprávněni v rámci své působnosti příslušníci Sboru národní bezpečnosti, Sboru nápravné výchovy České socialistické republiky, Sboru ozbrojené ochrany železnic, Sboru ozbrojené ochrany letišť, orgány federálního ministerstva národní obrany a příslušné orgány státní správy nebo ošetřující lékař.

(5) Vyšetření na výzvu podle odstavce 2 je povinna se podrobit i jiná osoba než uvedená v odstavci 1, je-li dáno důvodné podezření, že přivodila sobě nebo jinému újmu na zdraví v souvislosti s požitím alkoholického nápoje nebo užitím jiné návykové látky.

(6) Povinnost pracovníků podrobit se vyšetření, které provádí organizace, k níž je pracovník v pracovněprávním nebo obdobném vztahu, nebo příslušný orgán státní správy, aby zjistili, zda pracovníci nejsou pod vlivem alkoholu nebo jiných omamných prostředků, stanoví zvláštní předpisy.⁵⁾

§ 7

Úkoly organizací

(1) Organizace jsou povinny:

- a) přijímat opatření k ochraně před alkoholismem a jinými toxikomaniemi včetně kouření a kontrolovat jejich plnění,
- b) zabývat se návrhy, připomínkami a doporučeními orgánů, které řídí ochranu před alkoholismem a jinými toxikomaniemi včetně kouření,
- c) kontrolovat dodržování zákazů a omezení obsažených v § 4.

(2) Nejde-li o lihoviny, destiláty, víno nebo pivo, jsou výrobní organizace povinny výrazně označovat na obalu svých výrobků, které jsou určeny k požívání a obsahují více než 0,75 objemového procenta alkoholu, údaje o množství alkoholu ve výrobku. Na obalech tabákových výrobků jsou povinny upozornit na škodlivost kouření.

(3) Organizace a občané, kteří prodávají zboží nebo poskytují jiné služby,¹⁾ na něž se vztahují zákazy a omezení obsažené v § 4 odst. 1 písm. a) č. 1 až 6, písm. e) a f) a v odstavci 3 písm. a) a c), jsou povinni upozornit na ně veřejnost výrazným označením.

§ 8

Ošetření v protialkoholní záchytné stanici

(1) Osoba, která se požitím alkoholického ná-

⁴⁾ § 135 odst. 2 písm. b) zákoníku práce.

⁵⁾ § 34 nařízení vlády Československé socialistické republiky č. 223/1988 Sb., kterým se provádí zákoník práce.

¹⁾ § 135 odst. 2 písm. g) zákoníku práce.

poje uvedla do stavu vzbuzujícího veřejné pohoršení nebo do stavu, v němž bezprostředně ohrožuje sebe, svou rodinu nebo jiné osoby, veřejný pořádek nebo majetek, je povinna podrobit se lékařskému vyšetření a podle jeho závěru i ošetření v protialkoholní záchytné stanici na dobu nezbytnou k vymizení alkoholického opojení. Tato osoba je též povinna podrobit se podle závěru lékařského vyšetření odběru krve (§ 6 odst. 3), zúčastnit se výchovy k ochraně před alkoholismem a uhradit náklady na dopravu, vyšetření a ošetření v protialkoholní záchytné stanici.

(2) Vyzvat k lékařskému vyšetření podle odstavce 1 jsou oprávněni příslušníci sborů a orgány uvedené v § 6 odst. 4, jakož i ošetřující lékař.

(3) Protialkoholní záchytná stanice je zařízením národního výboru na úseku zdravotnictví, které podle potřeby zřizuje a spravuje krajský, okresní nebo městský národní výbor.

(4) Ošetření osoby uvedené v odstavci 1 je protialkoholní záchytná stanice povinna oznámit příslušnému zdravotnickému zařízení, a jde-li o osobu mladší 18 let, též jejímu zákonnému zástupci, popřípadě jiné osobě odpovědné za její výchovu.

(5) Dopravu osob uvedených v odstavci 1 do protialkoholní záchytné stanice zabezpečují národní výbory zejména svými zdravotnickými zařízeními, když je to ze zdravotního hlediska potřebné, a v ostatních případech prostřednictvím útvarů Sboru národní bezpečnosti, které v případě potřeby spolupůsobí při zabezpečování ošetření těchto osob.⁶⁾

(6) Podrobnosti o zřizování, správě a činnosti protialkoholních záchytných stanic, o způsobu vyšetření a ošetření v nich, o způsobu dopravy podle odstavce 5, o úhradě nákladů podle odstavce 1 a o oznamovací povinnosti podle odstavce 4 stanoví ministerstvo zdravotnictví a sociálních věcí České socialistické republiky vyhláškou.

§ 9

Léčebně preventivní péče

(1) Osobám závislým na alkoholu nebo na jiné návykové látce, včetně osob závislých na nikotinu, se poskytuje léčebně preventivní péče ve zdravotnických zařízeních, jestliže to vyžaduje jejich zdravotní stav.

(2) Osobám závislým na alkoholu nebo na jiné návykové látce, které se léčebně preventivní péčí dobrovolně nepodrobí nebo ji odmítají anebo

poskytovanou péčí ztěžují, se uloží povinnost podrobit se ambulantní péči; jestliže by tato péče nebyla účelná nebo se ukázala neúčinnou anebo jestliže se tyto osoby odmítají dobrovolně podrobit ústavní péči, uloží se jim povinnost podrobit se ústavní péči. Povinnost podrobit se ústavní péči opakovaně lze uložit jen tehdy, nejde-li o stav trvalý, léčením neovlivnitelný.

(3) O povinnosti podrobit se ambulantní péči rozhoduje ústav národního zdraví, do něhož je zdravotnické zařízení poskytující tuto péči začleněno.

(4) O povinnosti podrobit se ústavní péči, o jejím ukončení, popřípadě o následné ambulantní péči rozhoduje okresní národní výbor; rozhodnutí o povinnosti podrobit se ústavní péči přezkoumá soud na návrh osoby, již se rozhodnutí týká, jejího opatrovníka nebo osoby jí blízké.⁷⁾

(5) Zdravotnické zařízení, které je podle rozhodnutí okresního národního výboru příslušné poskytnout určité osobě ústavní péči, je povinno tomuto národnímu výboru oznámit, že tato osoba se ústavní péčí nepodrobuje nebo ji maří, nebo že léčení bylo bezúspěšné. Rovněž je mu povinno oznámit skončení této péče.

(6) Zdravotnické zařízení zapisuje osoby závislé na alkoholu nebo na jiné návykové látce do své evidence; o zápisu vyrozumí osobu, již se zápis týká.

(7) Má-li osoba zapsaná do evidence za to, že zápis je nesprávný, může podat návrh na přezkoumání takového opatření podle zvláštních předpisů;⁸⁾ rozhodnutí národního výboru podle těchto předpisů⁹⁾ přezkoumá soud na návrh osoby, již se zápis týká, jejího opatrovníka nebo osoby jí blízké.⁷⁾

(8) Způsob poskytování ambulantní a ústavní péče podle odstavců 1 až 5 a způsob vedení evidence osob, jimž se tato péče poskytuje, upraví ministerstvo zdravotnictví a sociálních věcí České socialistické republiky vyhláškou.

§ 10

Sociální péče

Osobám závislým na alkoholu nebo na jiné návykové látce, jejichž léčení ve zdravotnickém zařízení bylo ukončeno a jsou společensky nepřizpůsobené, nebo jejichž stav vyžaduje sociální péči, se poskytuje sociální péče podle zvláštních předpisů.¹⁰⁾

⁶⁾ § 37 odst. 1 a § 16 odst. 2 zákona č. 40/1974 Sb., o Sboru národní bezpečnosti.

⁷⁾ § 116 občanského zákoníku.

⁸⁾ § 77 zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu.

⁹⁾ § 77 odst. 3 zákona č. 20/1966 Sb.

¹⁰⁾ Zákon č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení.

Vyhláška federálního ministerstva práce a sociálních věcí č. 149/1988 Sb., kterou se provádí zákon o sociálním zabezpečení.

Zákon č. 114/1988 Sb., o působnosti orgánů České socialistické republiky v sociálním zabezpečení.

Vyhláška ministerstva zdravotnictví a sociálních věcí ČSR č. 152/1988 Sb., kterou se provádí zákon o sociálním zabezpečení a zákon České národní rady o působnosti orgánů České socialistické republiky v sociálním zabezpečení.

§ 11

Výplata mzdy nebo odměny za práci jiné osobě

(1) Jestliže osoba závislá na alkoholu nebo na jiné návykové látce nezabezpečuje řádně výživu dětí nebo jiných osob, k nimž má vyživovací povinnost, rozhodne místní národní výbor, komu se má vyplácet mzda nebo jiná odměna za práci nebo její část; místní národní výbor rozhoduje též o změně nebo zrušení takového opatření. Při výplatě dávek nemocenského pojištění a důchodového zabezpečení se postupuje podle zvláštních předpisů.¹¹⁾

(2) Příjemce mzdy nebo jiné odměny za práci anebo její části, dávky nemocenského pojištění nebo důchodového zabezpečení určený podle odstavce 1 je povinen použít je pouze k úhradě životních potřeb osoby závislé na alkoholu nebo na jiné návykové látce, dětí a jiných osob, k nimž má osoba závislá na alkoholu nebo na jiné návykové látce vyživovací povinnost; jejich použití kontroluje místní národní výbor, který rozhodl podle odstavce 1.

§ 12

Ukládání pokut

(1) Organizaci, která porušila zákaz, omezení nebo povinnost uvedenou v § 4 odst. 1 písm. a), c), e), f) a g), v § 4 odst. 3 a v § 7 odst. 1 písm. c), odst. 2, 3, uloží okresní národní výbor pokutu až do výše 50 000 Kčs.

(2) Občanům prodávajícím zboží nebo poskytujícím jiné služby,¹⁾ kteří porušili zákaz, omezení nebo povinnost uvedenou v § 4 odst. 1 písm. a), c), e) a f) č. 6, v § 4 odst. 3 a v § 7 odst. 3, uloží místní národní výbor pokutu až do výše 5 000 Kčs.

(3) Pokutu lze uložit do jednoho roku ode dne, kdy zákaz, omezení nebo povinnost byly porušeny.

(4) Uložením pokuty podle odstavců 1 a 2 zůstává nedotčena odpovědnost organizace, popřípadě jejích pracovníků, a občanů prodávajících zboží nebo poskytujících jiné služby¹⁾ vyplývající ze zvláštních předpisů.

(5) Pokuta je příjmem národního výboru, který ji uložil.

Č Á S T T Ř E T Í**ORGANIZACE A ŘÍZENÍ OCHRANY PŘED ALKOHOLISMEM A JINÝMI TOXIKOMANIEMI**

§ 13

Ministerstvo zdravotnictví a sociálních věcí České socialistické republiky

(1) Ochranu před alkoholismem a jinými toxikomanii včetně kouření řídí a koordinuje mi-

nisterstvo zdravotnictví a sociálních věcí České socialistické republiky. Přitom zejména

- a) sleduje, jak orgány a organizace plní úkoly vyplývající pro ně z ustanovení tohoto zákona, předpisů vydaných k jeho provedení a jiných obecně závazných právních předpisů týkajících se ochrany před alkoholismem a jinými toxikomanii včetně kouření, jakož i z opatření vlády České socialistické republiky na tomto úseku, a podává jí o tom zprávy,
- b) podává vládě České socialistické republiky iniciativní návrhy na koncepci rozvíjení, provádění a kontroly ochrany před alkoholismem a jinými toxikomanii včetně kouření a vyjadřuje se k návrhům na opatření týkající se těchto otázek.

(2) Ministerstvo zdravotnictví a sociálních věcí České socialistické republiky zřizuje jako svůj iniciativní a poradní orgán ve věcech ochrany před alkoholismem a jinými toxikomanii včetně kouření Sbor pro ochranu před alkoholismem a jinými toxikomanii. Jeho hlavním posláním je sledovat a hodnotit ochranu před alkoholismem a jinými toxikomanii včetně kouření a podávat náměty na zvýšení její účinnosti.

§ 14

Ústřední orgány státní správy

Ústřední orgány státní správy při plnění svých úkolů na úseku ochrany před alkoholismem a jinými toxikomanii včetně kouření zejména

- a) kontrolují, jak orgány a organizace, které patří do jejich působnosti, plní povinnosti vyplývající pro ně z tohoto zákona a z předpisů vydaných k jeho provedení, a vyvozují z jejich neplnění důsledky,
- b) upravují odměňování pracovníků organizací tak, aby hmotná zainteresovanost nepodporovala prodej alkoholických nápojů a tabákových výrobků.

§ 15

Národní výbory

(1) Ochranu před alkoholismem a jinými toxikomanii včetně kouření řídí ve svých územních obvodech národní výbory. Přitom plní zejména tyto úkoly:

- a) zabezpečují všestrannou informovanost veřejnosti o ochraně před alkoholismem a jinými toxikomanii včetně kouření a účinnou propagaci této ochrany a organizují širokou účast občanů na jejím uskutečňování,
- b) vytvářejí podmínky pro rozvíjení výchovy občanů ke střídmosti a zdrženlivosti při požívání alkoholických nápojů, proti zneužívání jiných návykových látek a proti kouření,

¹¹⁾ § 45 odst. 3 zákona č. 54/1956 Sb., o nemocenském pojištění zaměstnanců.

§ 93 zákona č. 103/1964 Sb., o nemocenském zabezpečení družstevních rolníků.

§ 102 zákona č. 100/1988 Sb.

Zákon č. 117/1966 Sb., o některých důsledcích zanedbávání péče o děti, ve znění pozdějších předpisů.

- c) sledují a vyhodnocují odstraňování příčin jevů, které ohrožují cíle vyplývající z ochrany před alkoholismem a jinými toxikomaniami včetně kouření,
- d) činí opatření, aby alkoholismus a jiné toxikomanie nenarušovaly rodinné vztahy nebo zdravotní vývoj mládeže,
- e) zřizují protialkoholní záchytné stanice a zařízení určená k poskytování léčebně preventivní péče a sociální péče osobám závislým na alkoholu nebo jiných návykových látkách, zabezpečují a sledují jejich provoz a činí další opatření potřebná k poskytování takové péče.
- f) hodnotí účinnost ukládání pokut podle tohoto zákona a činí opatření k důslednému uplatňování postihu podle jiných obecně závazných právních předpisů,
- g) sledují a kontrolují dodržování ustanovení tohoto zákona, předpisů vydaných k jeho provedení a dalších předpisů týkajících se ochrany před alkoholismem a jinými toxikomaniami včetně kouření a činí opatření k odstranění zjištěných nedostatků.

(2) Národní výbory mohou zřizovat při zdravotnických zařízeních, která spravují, protikuřácké poradny. Podrobnosti o zřizování, správě a činnosti protikuřáckých poraden stanoví ministerstvo zdravotnictví a sociálních věcí České socialistické republiky vyhláškou.

(3) Ke koordinaci a zabezpečování svých úkolů v ochraně před alkoholismem a jinými toxikomaniami včetně kouření mohou národní výbory zřizovat jako své aktivity¹²⁾ sbory pro ochranu před alkoholismem a jinými toxikomaniami.

ČÁST ČTVRTÁ

Společná a závěrečná ustanovení

§ 16

Obecné předpisy o správním řízení¹³⁾ se nevztahují na řízení podle tohoto zákona s výjimkou § 9 odst. 2, 4, 6 a 7, § 11 odst. 1 a § 12 odst. 1, 2, pokud tento zákon nestanoví odchylky.

§ 17

Zrušovací ustanovení

Zrušuje se

1. § 1 až 15 a § 17 a 18 zákona č. 120/1962 Sb., o boji proti alkoholismu,
2. § 10 odst. 4 zákona ČNR č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České socialistické republiky, ve znění zákona ČNR č. 60/1988 Sb.

§ 18

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 1989.

Kempný v. r.

Pitra v. r.

¹²⁾ § 65 odst. 1 zákona č. 69/1967 Sb., o národních výborech, ve znění pozdějších předpisů (úplné znění č. 140/1988 Sb.).

¹³⁾ Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád).

38

NAŘÍZENÍ VLÁDY

Československé socialistické republiky

ze dne 23. března 1989

o dodatkových odvodech za neúměrný růst mezd a odměn za práci

Vláda Československé socialistické republiky nařizuje podle § 9 odst. 1 písm. f) a odst. 3 zákona č. 161/1982 Sb., o odvodech do státního rozpočtu, ve znění zákona č. 171/1988 Sb.:

§ 1

Úvodní ustanovení

K odčerpání prostředků za neúměrný růst vyplacených mezd a odměn za práci se stanoví dodatkový odvod za překročení mzdových a ostatních osobních nákladů, dodatkový odvod za překročení mzdových prostředků a dodatkový odvod z vyššího použití fondu odměn.

§ 2

Dodatkový odvod za překročení mzdových a ostatních osobních nákladů

(1) Dodatkový odvod za překročení mzdových a ostatních osobních nákladů provádějí

- a) státní podniky, jejichž zakladatelem jsou federální ministerstvo zemědělství a výživy nebo ministerstvo zemědělství a výživy České socialistické republiky nebo ministerstvo zemědělství a výživy Slovenské socialistické republiky, dále jednotná zemědělská družstva a společné podniky,¹⁾
- b) státní podniky zemědělské výroby, zemědělských služeb a potravinářské výroby a výroby pochutin, jejichž zakladatelem je národní výbor,
- c) státní podniky, jejichž zakladatelem je ministerstvo obchodu a cestovního ruchu České socialistické republiky nebo ministerstvo obchodu a cestovního ruchu Slovenské socialistické republiky, spotřební družstva a družstevní podniky²⁾ s převážně obchodní činností, a to po-

kud usměrňují mzdové a ostatní osobní náklady přírůstkovým normativem,

- d) státní podniky a státní hospodářské organizace s převážně obchodní činností řízené národními výbory, které usměrňují mzdové a ostatní osobní náklady přírůstkovým normativem,
- e) státní podniky a státní hospodářské organizace místní výroby a služeb řízené národními výbory, které usměrňují mzdové a ostatní osobní náklady pomocí soustavy tarifních mezd,
- f) státní podniky a státní hospodářské organizace bytového hospodářství řízené národními výbory.

(2) Základem dodatkového odvodu za překročení mzdových a ostatních osobních nákladů je částka, o kterou skutečný objem mzdových a ostatních osobních nákladů za kalendářní rok překročí maximálně možný objem těchto nákladů zjištěný za kalendářní rok podle obecně závazných právních předpisů o usměrňování mzdových prostředků³⁾ (dále jen „předpisy o usměrňování mzdových prostředků“).

(3) Sazba dodatkového odvodu za překročení mzdových a ostatních osobních nákladů činí 100 % ze základu dodatkového odvodu.

§ 3

Dodatkový odvod za překročení mzdových prostředků

(1) Dodatkový odvod za překročení mzdových prostředků provádějí státní podniky, jednotná zemědělská družstva a společné podniky uvedené v § 2 odst. 1 písm. a) a b), které usměrňují mzdové prostředky přírůstkovým normativem.

(2) Základem dodatkového odvodu za překročení mzdových prostředků je částka, o kterou

¹⁾ Zákon č. 90/1988 Sb., o zemědělském družstevnictví.

²⁾ Zákon č. 94/1988 Sb., o bytovém, spotřebním a výrobním družstevnictví.

³⁾ Vyhláška federálního ministerstva zemědělství a výživy č. 203/1988 Sb., o usměrňování mzdových prostředků státních podniků zemědělsko-potravinářského komplexu, jednotných zemědělských družstev a společných podniků.

Vyhláška federálního ministerstva práce a sociálních věcí č. 41/1989 Sb., o usměrňování mzdových prostředků podniků s obchodní činností, bytového hospodářství a místní výroby a služeb.

Výnos ministerstva financí, cen a mezd ČSR ze dne 19. ledna 1989 č. j. 18/27777/88 o usměrňování mzdových prostředků státních podniků zemědělsko-potravinářského komplexu, jejichž zakladateli jsou národní výbory (reg. v částce 1/1989 Sb.).

skutečný objem mzdových prostředků za kalendářní rok upravený pro tento účel podle odstavce 3 překročí maximálně možný objem mzdových prostředků

- a) zvýšený o 0,5 % a
- b) zvýšený o 2 %.

[3] Skutečný objem mzdových prostředků za kalendářní rok sníží státní podnik, jednotné zemědělské družstvo nebo společný podnik o prostředky, které mu byly v kalendářním roce převedeny podle předpisů o usměrňování mzdových prostředků⁴⁾ do fondu odměn jinými socialistickými organizacemi, a zvýší o prostředky, které v kalendářním roce převedl nebo převedlo podle předpisů o usměrňování mzdových prostředků z fondu odměn jiným socialistickým organizacím.

[4] Maximálně možný objem mzdových prostředků zjišťuje státní podnik, jednotné zemědělské družstvo nebo společný podnik za kalendářní rok podle předpisů o usměrňování mzdových prostředků.⁵⁾

[5] Sazba dodatkového odvodu za překročení mzdových prostředků činí 50 % ze základu dodatkového odvodu podle odstavce 2 písm. a) a 100 % ze základu dodatkového odvodu podle odstavce 2 písm. b).

§ 4

Dodatkový odvod z vyššího použití fondu odměn

[1] Dodatkový odvod z vyššího použití fondu odměn provádějí

- a) státní podniky, jednotná zemědělská družstva a společné podniky uvedené v § 2 odst. 1 písm. a) a b), které usměrňují mzdové a ostatní osobní náklady pomocí soustavy tarifních mezd,
- b) státní podniky a státní hospodářské organizace (dále jen „státní podniky“), spotřební družstva a družstevní podniky uvedené v § 2 odst. 1 písm. c) až f).

[2] Základem dodatkového odvodu z vyššího použití fondu odměn je u státních podniků, jednotných zemědělských družstev a společných podniků uvedených v odstavci 1 písm. a) částka, o kterou skutečné výplaty z fondu odměn za kalendářní rok upravené pro tento účel podle odstavce 4 překročí základní rozsah fondu odměn stanovený v odstavci 5 písm. d).

[3] Základem dodatkového odvodu z vyššího použití fondu odměn je u státních podniků, spotřebních družstev a družstevních podniků uvedených v odstavci 1 písm. b) částka, o kterou sku-

tečné výplaty z fondu odměn za kalendářní rok upravené pro tento účel podle odstavce 4 překročí základní rozsah fondu odměn stanovený v odstavci 5 písm. a) až c) a zvýšený

- a) o 2 % a doplněný o úsporu mzdových a ostatních osobních nákladů zjištěnou za kalendářní rok podle předpisů o usměrňování mzdových prostředků⁶⁾ a
- b) o 4 % a doplněný o úsporu mzdových a ostatních osobních nákladů zjištěnou za kalendářní rok podle předpisů o usměrňování mzdových prostředků.⁷⁾

[4] Skutečné výplaty z fondu odměn za kalendářní rok upraví

- a) státní podnik, jednotné zemědělské družstvo, spotřební družstvo, společný podnik nebo družstevní podnik uvedený v odstavci 1 tak, že od nich odečte prostředky, které mu byly v kalendářním roce převedeny podle předpisů o usměrňování mzdových prostředků do fondu odměn jinými socialistickými organizacemi,⁸⁾ a přičte k nim prostředky, které v kalendářním roce převedl nebo převedlo podle předpisů o usměrňování mzdových prostředků jiným socialistickým organizacím,
- b) státní podnik, jednotné zemědělské družstvo nebo společný podnik uvedený v odstavci 1 písm. a) tak, že od nich odečte doplatky podílů na hospodářských výsledcích za předcházející kalendářní rok a přičte k nim doplatky těchto podílů za příslušný kalendářní rok.

[5] Základní rozsah fondu odměn odpovídá u

- a) státních podniků uvedených v § 2 odst. 1 písm. f) 5,3 % z maximálně možného objemu mzdových a ostatních osobních nákladů,
- b) státních podniků uvedených v § 2 odst. 1 písm. d) s výjimkou státních podniků veřejného stravování 6,4 % z maximálně možného objemu mzdových a ostatních osobních nákladů,
- c) státních podniků, spotřebních družstev a družstevních podniků uvedených v § 2 odst. 1 písm. c) až e) a státních podniků veřejného stravování 7,5 % z maximálně možného objemu mzdových a ostatních osobních nákladů,
- d) státních podniků, jednotných zemědělských družstev a společných podniků uvedených v § 2 odst. 1 písm. a) a b) podílu ze skutečného zisku, zbylého k použití organizací a zvýšeného o 3 %; státní podnik, jednotné zemědělské družstvo nebo společný podnik si odvodí tento podíl z plánovaného fondu odměn a plánovaného zisku, který mu podle rozdělení předpokládaného v hospodářském plánu zůstane k použití.

⁴⁾ Viz poznámka č. 3.

⁵⁾ Viz poznámka č. 3.

⁶⁾ Viz poznámka č. 3.

⁷⁾ Viz poznámka č. 3.

⁸⁾ Viz poznámka č. 3.

(6) Maximálně možný objem mzdových a ostatních osobních nákladů zjišťuje státní podnik, jednotné zemědělské družstvo, spotřební družstvo, společný podnik nebo družstevní podnik za kalendářní rok podle předpisů o usměrňování mzdových prostředků.⁹⁾

(7) Sazba dodatkového odvodu z vyššího použití fondu odměn činí u

- a) státních podniků, jednotných zemědělských družstev a společných podniků uvedených v § 2 odst. 1 písm. a) a b), které usměrňují mzdové a ostatní osobní náklady pomocí soustavy tarifních mezd, 100 % ze základu dodatkového odvodu,
- b) státních podniků, spotřebních družstev a družstevních podniků uvedených v § 2 odst. 1 písm. c) až f) 75 % ze základu dodatkového odvodu podle odstavce 3 písm. a) a 225 % ze základu dodatkového odvodu podle odstavce 3 písm. b).

Společná a závěrečná ustanovení

§ 5

(1) Dodatkový odvod za překročení mzdových a ostatních osobních nákladů, dodatkový odvod za překročení mzdových prostředků a dodatkový odvod z vyššího použití fondu odměn (dále jen „dodatkové odvody“) provádějí státní podniky, jednotná zemědělská družstva, spotřební družstva, společné podniky a družstevní podniky (dále jen „organizace“) za kalendářní rok. Zanikne-li organizace před skončením kalendářního roku, provedou se dodatkové odvody za část kalendářního roku, která uplyne do zániku organizace.

(2) Dodatkové odvody vypočte organizace a výpočet předloží příslušné finanční správě nebo národnímu výboru¹⁰⁾ nejpozději do 28. února po uplynutí kalendářního roku.

(3) Dodatkové odvody se zaokrouhlují na celé

stovky Kčs nahoru a jejich základy na celé tisíce Kčs dolů.

(4) Dodatkové odvody provádí organizace ze zisku, pokud nerozhodne, že k nim použije fondu odměn.

(5) Dodatkové odvody nelze vymáhat po uplynutí tří let počítaných od konce kalendářního roku, v němž měly být zaplacený. Je-li v této lhůtě proveden úkon k vymáhání dodatkových odvodů, běží lhůta pro vymáhání znovu od konce roku, ve kterém byla organizace o tomto úkonu zpravena; vymáhat dodatkové odvody lze však nejpozději do deseti let počítaných od konce kalendářního roku, v němž byla organizace povinna předložit výpočet dodatkových odvodů.

(6) Zanikne-li organizace bez provedení likvidace, je její právní nástupce povinen do konce následujícího měsíce od jejího zániku předložit příslušné finanční správě nebo národnímu výboru¹¹⁾ výpočet dodatkových odvodů za uplynulou část kalendářního roku.

(7) V případě likvidace organizace trvá povinnost předkládat výpočet dodatkových odvodů a provádět tyto odvody až do skončení likvidace. Po ukončení likvidace je likvidátor povinen do konce následujícího měsíce předložit příslušné finanční správě nebo národnímu výboru¹²⁾ výpočet dodatkových odvodů za uplynulou část kalendářního roku.

§ 6

(1) Dodatkové odvody jsou splatné ve lhůtě stanovené pro předložení jejich výpočtu.

(2) Dodatkové odvody provedou organizace podle tohoto nařízení poprvé za rok 1989.

§ 7

Účinnost

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Adamec v. r.

⁹⁾ Viz poznámka č. 3.

¹⁰⁾ § 1 odst. 1 písm. a) zákona České národní rady č. 33/1970 Sb., o finančních správách.

§ 1 odst. 1 písm. a) zákona Slovenské národní rady č. 115/1970 Sb., o finančních správách.

§ 3 odst. 1 zákona Slovenské národní rady č. 169/1982 Sb., o rozpočtovém určení výnosu a správě odvodů, důchodové daně a příspěvku na sociální zabezpečení.

§ 3 odst. 1 a 2 zákona České národní rady č. 174/1982 Sb., o rozpočtovém určení výnosu a správě odvodů, důchodové daně a příspěvku na sociální zabezpečení.

¹¹⁾ Viz poznámka č. 10.

¹²⁾ Viz poznámka č. 10.

39

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva financí

ze dne 22. března 1989

o vydání pamětních stříbrných padesátikorun k 150. výročí zahájení železniční dopravy na trati
Břeclav—Brno

Federální ministerstvo financí podle § 3 odst. 2 zákona č. 41/1953 Sb., o peněžní reformě, a na základě § 2 odst. 2 vládního nařízení č. 35/1954 Sb., o pamětních mincích, v dohodě se Státní bankou československou vyhlašuje:

§ 1

(1) K 150. výročí zahájení železniční dopravy na trati Břeclav—Brno se vydávají pamětní stříbrné padesátikoruny. (dále jen „padesátikoruny“).

(2) Padesátikoruny se razí ze slitiny o 500 dílech stříbra, 400 dílech mědi, 50 dílech niklu a 50 dílech zinku. Hmotnost padesátikoruny je 7 g. Při ražbě je povolena odchylka nahoru i dolů v hmotnosti 10,1000 a v obsahu stříbra 5/1000. Průměr padesátikoruny je 27 mm, její hrana je vroubkovaná.

§ 2

(1) Na lici padesátikoruny je uprostřed na-

hoře státní znak československé socialistické republiky a okolo něho v neuzavřeném opise je název státu „ČESKOSLOVENSKÁ SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA“. Pod státním znakem je ve dvou řádcích označení hodnoty „50 Kčs“.

(2) Na rubu padesátikoruny je zobrazena historická parní lokomotiva z třicátých let devatenáctého století a okolo ní v přerušovaném kruhu jsou železniční koleje. Nahoře je přerušovaný opis „ŽELEZNICE BŘECLAV—BRNO“, dole v opise jsou letopočty „1839—1989“.

(3) Autorem návrhu padesátikoruny je akademický sochař Vladimír Oppl. Iniciály jeho jména „VO“ jsou umístěny na rubu při okraji mince uprostřed vlevo.

§ 3

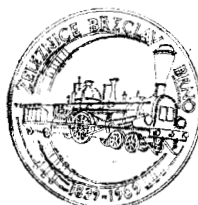
Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 3. dubna 1989.

Ministr financí ČSSR:

Ing. Stejskal v. r.

Předseda Státní banky československé:

Ing. Potáč v. r.

40

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva financí

ze dne 22. března 1989

o vydání pamětních stříbrných stokorun k 50. výročí událostí 17. listopadu 1939

Federální ministerstvo financí podle § 3 odst. 2 zákona č. 41/1953 Sb., o peněžní reformě, a na základě § 2 odst. 2 vládního nařízení č. 35/1954 Sb., o pamětních mincích, v dohodě se Státní bankou československou vyhláší:

§ 1

(1) K 50. výročí událostí 17. listopadu 1939 se vydávají pamětní stříbrné stokoruny (dále jen „stokoruny“).

(2) Stokoruny se razí ze slitiny o 500 dílech stříbra, 400 dílech mědi, 50 dílech niklu a 50 dílech zinku. Hmotnost stokoruny je 13 g. Při ražbě je povolena odchylka nahoru i dolů v hmotnosti 10/1000 a v obsahu stříbra 5/1000. Průměr stokoruny je 31 mm, její hrana je vroubkovaná.

§ 2

(1) Na líci stokoruny je uprostřed státní

znak Československé socialistické republiky a okolo něho v neuzavřeném opise je název státu „ČESKOSLOVENSKÁ SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA“. Pod státním znakem je ve dvou řádcích označení hodnoty „100 Kčs“.

(2) Na rubu stokoruny je na pozadí ostnatých drátů vyobrazena poškozená pečeť Univerzity Karlovy. V horní části je ve dvou řádcích nápis „17. LISTOPAD 1939—1989“.

(3) Autorem návrhu je akademický sochař Jan Bradna. Iniciály jeho jména „JB“ jsou na rubu uprostřed dole.

§ 3

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 3. dubna 1989.

Ministr financí ČSSR:

Ing. Stejskal v. r.

Předseda Státní banky československé:

Ing. Potáček v. r.

41

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva práce a sociálních věcí

ze dne 15. března 1989,

o usměrňování mzdových prostředků podniků s obchodní činností, bytového hospodářství a místní výroby a služeb

Federální ministerstvo práce a sociálních věcí stanoví podle § 123 odst. 1 písm. d) zákoníku práce č. 65 1965 Sb., ve znění zákona č. 188/1988 Sb., v dohodě s Ústřední radou odborů:

§ 1

Rozsah platnosti

(1) Tato vyhláška se vztahuje na

- a) státní podniky, jejichž zakladatelem je ministerstvo obchodu a cestovního ruchu České socialistické republiky nebo ministerstvo obchodu a cestovního ruchu Slovenské socialistické republiky (dále jen „příslušné ministerstvo obchodu a cestovního ruchu“),
- b) spotřební družstva, družstevní podniky s převážně obchodní činností¹⁾ a další družstevní podniky založené Českým svazem spotřebních družstev a Slovenským svazem spotřebních družstev (dále jen „příslušný svaz družstev“),
- c) státní podniky s převážně obchodní činností, jejichž zakladatelem je národní výbor,
- d) státní podniky bytového hospodářství, jejichž zakladatelem je národní výbor,
- e) státní podniky místní výroby a služeb, jejichž zakladatelem je národní výbor a které podle jeho rozhodnutí usměrňují mzdové a ostatní osobní náklady pomocí soustavy tarifních mezd²⁾ (dále jen „podnik“).

(2) Tato vyhláška se nevztahuje na

- a) výchovně vzdělávací zařízení v působnosti příslušného ministerstva obchodu a cestovního ruchu a příslušného svazu družstev,
- b) družstevní podniky s převážně obchodní činností založené ústřední radou družstev,
- c) národní podniky nebo státní podniky kniha.

(3) Ministerstvo financí, cen a mezd České socialistické republiky a ministerstvo financí, cen a mezd Slovenské socialistické republiky (dále jen „příslušné ministerstvo financí, cen a mezd“) může na návrh příslušného ústředního orgánu rozhod-

nout o uplatnění této vyhlášky ve státních hospodářských organizacích s převážně obchodní činností a státních hospodářských organizacích bytového hospodářství nebo místní výroby a služeb (dále jen „podnik“).

Mzdové prostředky

§ 2

(1) Mzdovými prostředky jsou prostředky, kterých podniky používají k odměňování práce a k poskytování některých dalších plnění v přímé souvislosti s pracovní a obdobnou činností fyzických osob. Zahrnují

- a) prostředky na mzdy a náhrady mzdy poskytované na základě pracovního poměru,
- b) prostředky na odměny za práci, popřípadě obdobná plnění, poskytované na základě jiného vztahu než pracovního poměru,
- c) částky, které podniky refundují jiným socialistickým organizacím k úhradě plnění uvedených v písmenech a) a b),
- d) částky odpovídající základním mzdám v případech, kdy mladiství v období přípravy pro práci, žáci středních odborných učilišť a zvláštěních odborných učilišť (dále jen „odborná učiliště“) a jiné osoby, které nejsou v pracovním vztahu k podniku (např. příslušníci vojenských útvarů, osoby z nápravně výchovných zařízení, pracovníci zahraničních organizací apod.), konají pro podnik práce, které podnik řídí nebo zabezpečuje pracovními prostředky (mzdová hodnota práce); při práci konané žáky odborných učilišť v období odborného rozvoje a příslušníky vojenských útvarů zahrnuje mzdová hodnota práce též částky odpovídající ostatním složkám mzdy a náhradám mzdy.

(2) Podniky nemají povinnost zahrnout do mzdových prostředků plnění uvedená v odstavci 1 písm. a) a b), jestliže se jim refundují ze mzdových prostředků jiných socialistických organizací; za-

¹⁾ § 64 zákona č. 94/1988 Sb., o bytovém, spotřebním a výrobním družstevnictví.

²⁾ Bod C 2 pravidel hospodářského mechanismu pro podniky místní výroby a služeb na léta 1988—1990 schválených usnesením vlády ČSSR č. 330/1987.

hrnou-li tato plnění do mzdových prostředků, vyloučí je z nich při přijetí refundované částky.

(3) Pokud podniky poskytují plnění uvedená v odstavci 1 písm. a) a b) a vyplácí je částečně nebo zcela v jiné než československé měně, zahrnují do mzdových prostředků jen částky vyplacené v československé měně.

§ 3

(1) Mzdové prostředky jsou součástí nákladů podniků s výjimkou prostředků fondu odměn (§ 12).

(2) Do ostatních osobních nákladů podniků se zahrnují mzdové prostředky, které odpovídají

- a) odměnám a plněním uvedeným v § 2 odst. 1 písm. b) a částkám, refundovaným jiným socialistickým organizacím k úhradě těchto odměn a plnění,
- b) mzdovému vyrovnání poskytnutému pracovníkovi podniku a částkám refundovaným jiným socialistickým organizacím k úhradě tohoto vyrovnání.

Usměrnění mzdových a ostatních osobních nákladů podniků s obchodní činností

§ 4

(1) Výše mzdových a ostatních osobních nákladů podniků uvedených v § 1 odst. 1 písm. a) až c) se vymezuje pro jednotlivé roky závazně normativem (přírůstkový normativ), který určuje přírůstek nebo pokles těchto nákladů v procentech proti výchozí základně a činí

- a) 0,9 % za 1 % přírůstku maloobchodního obratu nebo jiného ukazatele výkonů proti výchozí základně,
- b) 0,5 % za 1 % poklesu maloobchodního obratu nebo jiného ukazatele výkonů proti výchozí základně.

(2) Jiný ukazatel výkonů než maloobchodní obrat může podnikům uvedeným v § 1 odst. 1 písm. a) a b) stanovit zakladatel. Podnikům uvedeným v § 1 odst. 1 písm. c) se stanoví ukazatel výkonů celkem.

(3) Výchozí základnou mzdových a ostatních osobních nákladů je skutečný objem mzdových prostředků v předchozím roce, který podnik nejprve upraví podle odstavce 5, popřípadě odstavce 7, potom z něho odečte částku odpovídající výši fondu odměn podle odstavce 6 a po odečtení této částky zvýší o procentní přírůstek stanovený mu podle odstavce 8.

(4) Výchozí základnou maloobchodního obratu nebo jiného ukazatele výkonů je skutečnost dosažená v předchozím roce, kterou podnik zvýší o procentní přírůstek stanovený mu podle odstavce 8. Před tímto zvýšením může skutečnost upravit podle odstavce 7.

(5) Skutečný objem mzdových prostředků v předchozím roce podnik

- a) sníží o překročení nebo zvýší o úsporu mzdových a ostatních osobních nákladů, které vykázal podle předpisů o usměrňování mzdových prostředků za předchozí rok, jestliže v předchozím roce uplatňoval pravidla experimentálního ověřování nového mechanismu řízení;³⁾
- b) sníží o překročení nebo zvýší o úsporu mzdových prostředků, které vykázal podle předpisů o usměrňování mzdových prostředků za předchozí rok, jestliže v předchozím roce neuplatňoval pravidla experimentálního ověřování nového mechanismu řízení.³⁾

(6) Fond odměn činí 7 % z objemu mzdových prostředků. U podniků uvedených v § 1 odst. 1 písm. c) činí v roce 1989 6 % z objemu mzdových prostředků.

(7) Výchozí základnu mzdových a ostatních osobních nákladů a maloobchodního obratu nebo jiného ukazatele výkonů může podnik se souhlasem zakladatele a spotřební družstvo se souhlasem příslušného svazu družstev upravit o vliv organizačních, metodických, cenových nebo jiných změn (rozšiřování kapacit apod.).

(8) Příslušné ministerstvo obchodu a cestovního ruchu, příslušný svaz družstev nebo krajský národní výbor stanoví podnikům v dohodě s příslušným ministerstvem financí, cen a mezd a Českou komisí pro plánování a vědeckotechnický rozvoj nebo Slovenskou komisí pro plánování a vědeckotechnický rozvoj (dále jen „příslušná plánovací komise“) jednotný procentní přírůstek pro zvýšení výchozí základny mzdových a ostatních osobních nákladů a maloobchodního obratu nebo jiného ukazatele výkonů (odstavce 3 a 4) tak, aby odpovídal přírůstku předpokládanému ve státním plánu; přírůstek maloobchodního obratu nebo jiného ukazatele výkonů stanoví jednotně alespoň pro jednotlivé skupiny podniků.

§ 5

(1) Podnik si vymezí v ročním plánu mezd

- a) roční objem mzdových a ostatních osobních nákladů, který odpovídá výchozí základně těchto nákladů (§ 4 odst. 3) přepočtené v závislosti na plánovaném přírůstku nebo poklesu maloobchodního obratu nebo jiného ukazatele výkonů v procentech proti výchozí základně (§ 4 odst. 4) a stanoveném normativu (§ 4 odst. 1),
- b) roční fond odměn, který odpovídá rozdělení plánovaného zisku včetně případné dotace zdrojů k rozdělení, a jeho užití včetně případné změny jeho zůstatku.

³⁾ Pravidla schválená usnesením předsednictva vlády České socialistické republiky č. 270/1987 a usnesením předsednictva vlády Slovenské socialistické republiky č. 63/1987.

(2) Roční objem mzdových a ostatních osobních nákladů a fondu odměn rozdělí podnik na jednotlivá čtvrtletí. Přihlíží přitom k činitelům, které ovlivňují potřebu mzdových prostředků v příslušném čtvrtletí. Na stejná časová období rozdělí podnik plánovanou roční výši maloobchodního obratu nebo jiného ukazatele výkonů. V rámci plánovaného objemu mzdových a ostatních osobních nákladů zvláště vymezí plánovaný objem ostatních osobních nákladů.

(3) Roční objem mzdových a ostatních osobních nákladů a fondu odměn a jeho rozdělení na jednotlivá čtvrtletí může podnik měnit jen do posledního dne období, jehož se změna týká.

§ 6

(1) Podnik hodnotí v průběhu plnění plánu čtvrtletně, zda za období od počátku roku nepřekročil maximálně možný objem mzdových a ostatních osobních nákladů.

(2) Maximálně možný objem mzdových a ostatních osobních nákladů zjistí podnik

- a) v průběhu kalendářního roku tak, že plánovaný objem těchto nákladů přepočítá v závislosti na překročení nebo neplnění plánu maloobchodního obratu nebo jiného ukazatele výkonů a normativu stanoveném pro přírůstek nebo pokles příslušného ukazatele výkonů (§ 4 odst. 1); pokud podnik předpokládá v ročním plánu pokles maloobchodního obratu nebo jiného ukazatele výkonů proti jeho výchozí základně, použije i při překročení plánu příslušného ukazatele výkonů normativ stanovený pro jeho pokles (§ 4 odst. 1 písm. b)),
- b) za kalendářní rok tak, že výchozí základnu těchto nákladů (§ 4 odst. 3) přepočítá v závislosti na skutečném přírůstku nebo poklesu maloobchodního obratu nebo jiného ukazatele výkonů v procentech proti jeho výchozí základně (§ 4 odst. 4) a stanoveném normativu (§ 4 odst. 1).

(3) Podnik může maximálně možný objem mzdových a ostatních osobních nákladů, který zjistí podle odstavce 2, zvýšit o částku, o kterou celkový objem odměn za objevy, vynálezy, zlepšovací návrhy, průmyslové vzory a řešení tematických úkolů vyplacených v kalendářním roce překročí celkový objem těchto odměn vyplacených v předchozím roce.

§ 7

(1) Jestliže skutečný objem mzdových a ostatních osobních nákladů překročí jejich maximálně možný objem, podnik

- a) váže v průběhu roku ve fondu odměn částku, která odpovídá vykázanému překročení,
- b) provede za kalendářní rok dodatkový odvod podle příslušného nařízení vlády.

(2) Podnik šetří mzdové a ostatní osobní náklady, pokud je skutečný objem těchto nákladů

menší než jejich maximálně možný objem. Rozdíl je úsporou mzdových a ostatních osobních nákladů.

(3) Překročil-li použití fondu odměn za kalendářní rok základní rozsah fondu odměn, provede podnik dodatkový odvod podle příslušného nařízení vlády.

Usměrňování mzdových a ostatních osobních nákladů podniků bytového hospodářství a místní výroby a služeb

§ 8

(1) Výše mzdových a ostatních osobních nákladů podniků uvedených v § 1 odst. 1 písm. d) a e) se vymezuje pro jednotlivé roky závazně normativem, který určuje zvýšení základny v procentech a činí počínaje rokem 1989 za každý kalendářní rok 1 %, a podílem ostatních nákladových složek v procentech ze základny.

(2) Základnou je objem základních (časových, úkolových, podílových a smíšených) mezd bez vlivu plnění výkonových norem a bez úkolové nebo podílové složky smíšených mezd a objem příplatků a doplatků ke mzdě bez příplatků za práci přesčas. Vliv plnění výkonových norem může podnik vyloučit ze základny tak, že celkový objem úkolových mezd vydělí plněním těchto norem zjištěným za celý podnik podle všech hodin odpracovaných v úkolové mzdě.

(3) Podíl ostatních nákladových složek v procentech si odvodí podnik z objemu těchto složek a ze základny (odstavec 2) odpovídající skutečným výplatám v roce 1988. Objem ostatních nákladových složek zjistí podnik tak, že skutečný objem mzdových prostředků za rok 1988 nejprve sníží o překročení nebo zvýší o úsporu mzdových prostředků, které vykázal podle předpisů o usměrňování mzdových prostředků za rok 1988, a po této úpravě z něho odečte pro rok 1989 částku odpovídající 5 % a pro rok 1990 částku odpovídající 7 % fondu odměn a ještě částky základních (časových, úkolových, podílových a smíšených) mezd bez vlivu plnění výkonových norem a bez úkolové nebo podílové složky smíšených mezd, příplatků a doplatků ke mzdě bez příplatků za práci přesčas, náhrad mezd a odměn za objevy, vynálezy, zlepšovací návrhy, průmyslové vzory a řešení tematických úkolů (dále jen „vybrané odměny“), které zúčtoval k výplatě v roce 1988.

§ 9

(1) Podnik si vymezí v ročním plánu mezd

- a) roční objem mzdových a ostatních osobních nákladů; vychází přitom ze základny (§ 8 odst. 2), která odpovídá plánovanému počtu a struktuře pracovníků a mzdovým tarifům a příplatkům platným pro odměňování pracovníků, normativu (§ 8 odst. 1) a podílu ostatních nákladových složek (§ 8 odst. 3); k základně zvýšené podle normativu a doplněné (včetně

zvýšení) o podíl ostatních nákladových složek přičte podnik plánovaný objem náhrad mezd a vybraných odměn,

- b) roční fond odměn, který odpovídá rozdělení plánovaného zisku včetně případné dotace zdrojů k rozdělení, a jeho užití včetně případné změny jeho zůstatku.

[2] Roční objem mzdových a ostatních osobních nákladů a fondu odměn rozdělí podnik na jednotlivá čtvrtletí a změny tohoto objemu a jeho rozdělení může provádět obdobně podle § 5 odst. 2 a 3. V rámci plánovaného objemu mzdových a ostatních osobních nákladů zvláště vymezí plánovaný objem ostatních osobních nákladů.

§ 10

[1] Podnik hodnotí v průběhu plnění plánu čtvrtletně, zda za období od počátku roku nepřekročil maximálně možný objem mzdových a ostatních osobních nákladů.

[2] Maximálně možný objem mzdových a ostatních osobních nákladů zjistí podnik tak, že základnu (§ 8 odst. 2) odpovídající částkám zúčtovaným k výplatě v hodnoceném období zvýší podle normativu (§ 8 odst. 1), doplní ji o částku odpovídající podílu ostatních nákladových složek (§ 8 odst. 3) z této základny (včetně jejího zvýšení) a přičte k ní objem náhrad mezd a vybraných odměn, které zúčtoval k výplatě v hodnoceném období.

[3] Podnik, který sníží v hodnoceném období proti stejnému období roku 1988 skutečný přepočtený průměrný evidenční počet pracovníků, může maximálně možný objem mzdových a ostatních osobních nákladů zvýšit o třetinu takto uspořené částky. Uspořenou částku zjistí tak, že skutečné mzdové a ostatní osobní náklady, které v hodnoceném období připadají na jednoho pracovníka, vynásobí snížením počtu pracovníků.

§ 11

Podnik postupuje při překročení mzdových a ostatních osobních nákladů a základního rozsahu fondu odměn a šetří mzdové a ostatní osobní náklady obdobně podle § 7.

Fond odměn

§ 12

[1] Podnik může vytvářet fond odměn přidělem z finančních zdrojů.

[2] Fond odměn si podnik doplňuje dotacemi poskytovanými v rámci rezervy mzdových prostředků státního plánu nebo rezervy mzdových prostředků Státní komise pro vědeckotechnický a investiční rozvoj a příslušné plánovací komise, která slouží ke stimulaci úspěšného řešení a realizace úkolů státního plánu rozvoje vědy a techniky, dále převodem z fondu odměn jiných socialistických organizací, popřípadě podle rozhodnutí federálního ministerstva práce a sociálních věcí z jiných fondů.

[3] Podnik z fondu odměn

- hradí pracovníkům podíly na hospodářských výsledcích, odměny podle mzdových předpisů pro uplatňování mzdových forem,⁴⁾ s výjimkou zvláštních ročních odměn poskytovaných při práci s chemickými karcinogeny, stabilizačních odměn při práci s výbušninami a odměn za řízení služebních vozidel⁵⁾ a obdobná plnění žákům odborných učilišť v období odborného rozvoje,
- hradí vedoucím pracovníkům prémie (odměny) za roční výsledky práce a cílové odměny,
- hradí pracovníkům podle vlastního rozhodnutí prémie nebo jejich části a žákům odborných učilišť v období odborného rozvoje obdobná plnění,
- převádí částky do fondů odměn svých organizačních jednotek a do ostatních svých fondů,
- převádí částky jiným socialistickým organizacím, pokud se tyto organizace zasloužily o výsledky jeho činnosti.

[4] Podnik zúčastněný na důležité stavbě může z fondu odměn převést do fondu odměn investora částku k úhradě peněžitých odměn při rozvoji iniciativy pracujících, které poskytuje investor podle podmínek stanovených staveništní odborovou radou v dohodě se zúčastněnými podniky.

[5] V průběhu roku váže podnik ve fondu odměn, pokud se dále nestanoví jinak, částku odpovídající překročení mzdových a ostatních osob-

⁴⁾ § 3 odst. 7 a 8 výnosu federálního ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 30. prosince 1987 č. j. 51-37608-5116 o posílení pravomoci a odpovědnosti podniků za uplatňování mzdových forem (reg. v částce 1/1988 Sb.).

⁵⁾ Výnos federálního ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 22. prosince 1987 č. j. 313-35673-5118 o poskytování zvláštních ročních odměn pracovníkům, kteří pracují s chemickými karcinogeny (reg. v částce 1/1988 Sb.).

Výnos federálního ministerstva všeobecného strojírenství č. 1/1984 o mzdovém zvýhodnění pracovníků ve výrobě a zpracování výbušin (reg. v částce 14/1984 Sb.).

Výnos ministerstva průmyslu ČSR č. 1/1984 — roční stabilizační odměny pracovníků ve výrobě a zpracování výbušin.

Výnos ministerstva průmyslu SSR č. 1/1984-E — mzdové zvýhodnění pracovníků při výrobě a zpracování výbušin.

Směrnice federálního ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 10. srpna 1979 č. j. 316-1238 79-7315 o odměňování pracovníků, kteří v souvislosti s výkonem povolání řídí služební silniční motorová vozidla (reg. v částce 25/1979 Sb.).

ních nákladů. Částku vázanou ve fondu odměn použije na konci roku k doplnění finančních zdrojů, nemůže-li zaplatit dodatkový odvod za překročení mzdových a ostatních osobních nákladů ze zisku nebo z rezervního fondu. Povinnost vázat příslušnou částku ve fondu odměn se nepřenáší do následujícího roku.

(6) Podnik může použít z fondu odměn podle odstavců 3 a 4 jen částku, která není vázána, nestanoví-li se dále jinak (§ 15 odst. 2). K výplatě podílů na hospodářských výsledcích a ročních prémie (odměn) vedoucích pracovníků za předcházející rok může použít jen částku, která mu zůstala ve fondu odměn k 31. prosinci předcházejícího roku a kterou nemusel použít k doplnění finančních zdrojů.

(7) Zůstatek fondu odměn převádí podnik do následujícího roku.

§ 13

Při nedostatečné tvorbě fondu odměn může podnik rozhodnutí o konečné výši úhrady prémie a odměn z tohoto fondu odložit, nejpozději však do schválení roční účetní závěrky za příslušný rok.

Společná, přechodná a závěrečná ustanovení

§ 14

Nestanoví-li se obecně závaznými předpisy jinak, může podnik použít svých prostředků (§ 2 odst. 1) k poskytnutí

- a) mzdy a náhrady mzdy jen osobám, které jsou k němu v pracovním poměru,
- b) jiných odměn za práci, popřípadě obdobných plnění jen osobám, které jsou k němu v jiném vztahu než pracovním poměru,
- c) odměn za výsledky v socialistickém soutěžení osobám, které k němu nejsou v pracovním poměru, pokud se tyto osoby mohou účastnit socialistického soutěžení, jehož výsledky podnik hodnotí,
- d) odměn členům komplexních racionalizačních brigád, i když k němu nejsou v pracovním poměru.

§ 15

(1) Podnik změní pro rok 1989 nejdéle s účinností od 3. dubna 1989 a pro rok 1990 s účinností od počátku tohoto roku vnitřní mzdové předpisy pro uplatňování mzdových forem tak, aby jednotlivé složky mezd, které se podle nich vyplácejí, odpovídaly plánovanému objemu mzdových a ostatních osobních nákladů, jestliže se zahrnují do těchto nákladů, a plánovanému fondu odměn, jestliže se poskytují z tohoto fondu; současně zabezpečí, aby složky mzdy hrazené z fondu odměn [§ 12 odst. 3 písm. a) a c)] se nezahrnovaly do základu pro výpočet procentní nebo úkolové sazby při odměňování podílovou, úkolovou a smíšenou mzdou. Pokud podnik hradí prémie a odměny pracovníků z fondu odměn, nemusí z jejich okruhu vylučovat pracovníky útvarů technické kontroly.

(2) Podnik uhrazuje v roce 1989 z fondu odměn podle § 12 odst. 3 písm. a) a c) též odměny a prémie nebo část prémie, na které vznikl pracovníkům nárok podle plnění úkolů (ukazatelů, podmínek) do 31. prosince 1988. Pokud si vytvořil ke konci roku 1988 na výplatu těchto plnění rezervu v nákladech, může částku odpovídající nevyužitě rezervě převést do fondu odměn a upravit o tuto částku zůstatek fondu odměn k počátku roku 1989. K úhradě těchto plnění použije podnik popřípadě též částku, kterou si přidělí do fondu odměn v roce 1989 a která je vázaná. Nemá-li ve fondu odměn ke dni výplaty dostatečnou částku, může fond odměn překročit.

(3) K výplatě podílů na hospodářských výsledcích a ročních odměn vedoucích pracovníků za rok 1988 může podnik v roce 1989 použít jen částku, která mu zůstala ve fondu odměn k 31. prosinci 1988 a kterou nemusel použít k doplnění finančních zdrojů nebo k úhradě odměn a prémie (části prémie) ostatních pracovníků.

(4) Za neoprávněné použití fondu odměn se nepovažuje jeho překročení v případech

- a) povolených touto vyhláškou,
- b) snížené tvorby fondu odměn proti předcházejícímu období roku, pokud podnik při tvorbě a použití fondu odměn v předcházejícím období dodržel ustanovení § 12 této vyhlášky.

(5) Podnik, který uplatní při usměrňování mzdových a ostatních osobních nákladů ukazatel výkonů (§ 4 odst. 2) vyjádřený ve velkoobchodních nebo nákupních cenách, nepřepočítává v prvním pololetí 1989 plánovaný objem těchto nákladů v závislosti na plnění plánu příslušného ukazatele. Maximálně možný objem mzdových a ostatních osobních nákladů odpovídá jejich plánovanému objemu.

§ 16

Podniku, který nově vznikne a nezná skutečný objem mzdových prostředků a maloobchodního obratu nebo jiného ukazatele výkonů v předchozím roce (§ 4 odst. 3 a 4) nebo v roce 1988 (§ 8 odst. 3), stanoví zakladatel na jeho návrh

- a) výchozí základnu mzdových a ostatních osobních nákladů a výchozí základnu maloobchodního obratu nebo jiného ukazatele výkonů, jestliže se výše mzdových a ostatních osobních nákladů tohoto podniku vymezuje podle § 4 odst. 1,
- b) podíl ostatních nákladových složek, jestliže se výše mzdových a ostatních osobních nákladů tohoto podniku vymezuje podle § 8 odst. 1. Zakladatel stanoví tento podíl také podniku, který v průběhu roku 1988 nebo ve sledovaném roce uplatní druhou etapu programu zvýšení ekonomické účinnosti mzdové soustavy. Podíl ostatních nákladových složek stanoví zakladatel v dohodě s krajským národním výborem, Národním výborem hlavního města

Prahy nebo Národním výborem hlavního města Slovenské socialistické republiky Bratislavy.

§ 17

(1) Při přípravě, vydávání a provádění zásadních mzdových opatření postupuje podnik v souladu s předpisy, které upravují účast odborových orgánů na úrovni organizace v oblasti odměňování.⁶⁾

(2) Ústřední orgány činí opatření podle této vyhlášky ve spolupráci s příslušnými odborovými orgány.

§ 18

Nároky a povinnosti podniku vzniklé do 31. prosince 1988 se posuzují podle dosavadních předpisů, pokud se nestanoví v této vyhlášce jinak.

§ 19

Pro podniky, na které se vztahuje tato vyhláška, pozbývají platnosti

1. vyhláška federálního ministerstva práce a sociálních věcí č. 98/1985 Sb., o usměrňování mzdových prostředků, ve znění vyhlášky č. 234/1988 Sb.,
2. výnos federálního ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 5. dubna 1986 č. j. 51-21630-5102, o postupu při usměrňování mzdových prostředků (reg. v částce 13/1986 Sb.), ve znění výnosu ze dne 10. prosince 1987 č. j. 51-34565-5102 (reg. v částce 26/1987 Sb.),

3. směrnice ministerstva práce a sociálních věcí České socialistické republiky ze dne 6. března 1986 č. j. 221-7100/101-13. 12. 1985 o postupu při usměrňování mzdových prostředků v organizacích řízených a spravovaných národními výbory (reg. v částce 13/1986 Sb.), ve znění výnosu ministerstva financí, cen a mezd České socialistické republiky ze dne 31. srpna 1988 č. j. M 22-7792/88 (reg. v částce 30/1988 Sb.),
4. směrnice ministerstva práce a sociálních věcí Slovenské socialistické republiky ze dne 24. února 1986 č. 22-1337/86 o postupu při usměrňování mzdových prostředků v organizacích řízených národními výbory, ve znění směrnic ze dne 19. dubna 1988 č. 22-2618/88,
5. ustanovení jiných obecně závazných právních předpisů, která upravují úhradu prémie a odměn nebo jejich výplatu jinak, než stanoví tato vyhláška.

§ 20

Pokud podniky, zakladatelé a ústřední orgány postupovaly ve smyslu této vyhlášky přede dnem její účinnosti, považuje se to za postup učiněný podle této vyhlášky.

§ 21

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 3. dubna 1989.

Ministr:

M. Boďa v. r.

⁶⁾ § 122 zákoníku práce.

Usnesení IV. všeodborového sjezdu o závodních výborech základních organizací Revolučního odborového hnutí se změnami a doplňky provedenými usnesením celostátní všeodborové konference z roku 1985 (příloha zákona č. 37/1959 Sb., o postavení závodních výborů základních organizací Revolučního odborového hnutí).

Vyhláška Ústřední rady odborů č. 43/1975 Sb., kterou se vydávají směrnice o pravomocích odborových orgánů v souvislosti s organizací výrobních hospodářských jednotek a jejich statuty, schválené usnesením předsednictva ÚRO ze dne 5. února 1975.

42

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 3. dubna 1989

**o Smlouvě mezi Československou socialistickou republikou a Polskou lidovou republikou
o právní pomoci a úpravě právních vztahů ve věcech občanských, rodinných, pracovních a trestních**

Dne 21. prosince 1987 byla ve Varšavě podepsána Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Polskou lidovou republikou o právní pomoci a úpravě právních vztahů ve věcech občanských, rodinných, pracovních a trestních.

Se Smlouvou vyslovalo souhlas Federální shromáždění Československé socialistické republiky a prezident Československé socialistické re-

publiky ji ratifikoval. Ratifikační listiny byly vyměněny v Praze dne 10. března 1989.

Smlouva vstoupí v platnost na základě svého článku 86 dnem 9. dubna 1989. Tímto dnem pozbude platnosti Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Polskou lidovou republikou o úpravě právních vztahů ve věcech občanských, rodinných a trestních ze 4. července 1961, vyhlášená č. 66/1962 Sb.

Slovenské znění Smlouvy se vyhláší současně.*)

JUDr. Johanes v. r.

SMLOUVA

**mezi Československou socialistickou republikou a Polskou lidovou republikou o právní pomoci
a úpravě právních vztahů ve věcech občanských, rodinných, pracovních a trestních**

Prezident Československé socialistické republiky

a

Státní rada Polské lidové republiky

vedení přáním dále rozvíjet přátelské vztahy mezi oběma státy v souladu se Smlouvou o přátelství, spolupráci a vzájemné pomoci mezi Československou socialistickou republikou a Polskou lidovou republikou ze dne 1. března 1967 a

v snaze prohloubit a zdokonalit vzájemné vztahy obou států v oblasti právních styků

se rozhodli uzavřít tuto smlouvu.

K tomu účelu jmenovali svými zmocněnci:

prezident Československé socialistické republiky

Bohuslava Chňoupka, ministra zahraničních věcí,

Státní rada Polské lidové republiky

Mariana Orzechowského, ministra zahraničních věcí,

kteří vyměnivše si plné moci a shledavše je v dobré a náležité formě se dohodli takto:

ČÁST PRVNÍ

OBEČNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Právní ochrana

(1) Státní občané jedné smluvní strany požívají na území druhé smluvní strany stejné právní ochrany v osobních a majetkových věcech jako státní občané druhé smluvní strany.

*) Zde se uveřejňuje český překlad.

(2) Státní občané jedné smluvní strany mají právo obracet se volně a bez překážek na orgány druhé smluvní strany příslušné ve věcech občanských, rodinných, pracovních a trestních, vystupovat před nimi, podávat žádosti a návrhy a vykonávat jiné procesní úkony za stejných podmínek jako státní občané druhé smluvní strany.

(3) Ustanovení této smlouvy týkající se státních občanů smluvních stran se použijí obdobně i na právnické osoby zřízené podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území mají sídlo.

Článek 2

Poskytování právní pomoci

(1) Soudy, prokuratury, státní notářství (dále „justiční orgány“) a jiné orgány smluvních stran činné ve věcech občanských, rodinných a trestních si poskytují v těchto věcech navzájem právní pomoc.

(2) Ve věcech pracovních si poskytují navzájem právní pomoc jen soudy a prokuratury.

Článek 3

Způsob styku

(1) Justiční orgány smluvních stran se při provádění této smlouvy stýkají navzájem přímo, pokud není v této smlouvě stanoveno jinak.

(2) Jiné orgány činné ve věcech občanských, rodinných a trestních se při provádění této smlouvy stýkají prostřednictvím orgánů uvedených v předchozím odstavci, pokud není v této smlouvě stanoveno jinak.

(3) Pokud jde o převzetí trestního stíhání, vydávání, průvoz, dočasné předávání osob podle článku 80 a sdělování odsouzení, justiční orgány smluvních stran se stýkají prostřednictvím svých ústředních orgánů. Ústřední orgány se mohou dohodnout, že při převzetí trestního stíhání se určené soudy a prokuratury smluvních stran budou stýkat navzájem přímo.

(4) Ústředními orgány ve smyslu této smlouvy jsou ze strany Československé socialistické republiky: Generální prokuratura Československé socialistické republiky, ministerstvo spravedlnosti České socialistické republiky a ministerstvo spravedlnosti Slovenské socialistické republiky; ze strany Polské lidové republiky: Generální prokuratura Polské lidové republiky a ministerstvo spravedlnosti Polské lidové republiky.

Článek 4

Jazyk při vzájemném styku

(1) Orgány smluvních stran při vzájemném styku používají při provádění této smlouvy vlastního úředního jazyka nebo jazyka ruského.

(2) Jestliže podle ustanovení této smlouvy je třeba připojit překlad zasílaných listin a dokladů

do jazyka druhé smluvní strany, musí být tyto překlady vyhotoveny soudním tlumočnickem, diplomatickou misí nebo konzulárním úřadem jedné ze smluvních stran.

Článek 5

Rozsah právní pomoci

Smluvní strany si poskytují právní pomoc výkonem jednotlivých procesních úkonů, zejména sepisováním, zasíláním a doručováním listin, prováděním prohlídek, odnímáním a odevzdáváním věcných důkazů, prováděním znaleckých posudků, výsledkem účastníků, obviněných, obžalovaných, svědků a znalců, výsledkem stran a jiných osob a výkonem rozhodnutí.

Článek 6

Obsah a forma dožádání o právní pomoc

(1) Dožádání o poskytnutí právní pomoci musí obsahovat:

- označení dožadujícího orgánu,
- označení dožádaného orgánu,
- označení věci, v níž se žádá o právní pomoc,
- jméno a příjmení účastníků, obviněných, obžalovaných nebo odsouzených, místo jejich trvalého nebo přechodného pobytu, jejich státní občanství, povolání a v trestních věcech podle možnosti i místo a datum narození a jména rodičů; u právnických osob jejich název a sídlo,
- jména, příjmení a adresy zástupců osob uvedených pod písmenem d),
- předmět dožádání a údaje, které jsou nutné k jeho vyřízení, zejména jména, příjmení a adresy svědků, pokud jsou známy,
- v trestních věcech i popis a označení spáchaného soudně trestného činu.

(2) Dožádání musí být opatřeno podpisem oprávněné úřední osoby a úředním razítkem dožadujícího orgánu.

(3) Smluvní strany mohou při dožádání o právní pomoc používat dvojazyčných tiskopisů.

Článek 7

Způsob vyřízení dožádání o právní pomoc

(1) Při vyřizování dožádání použije dožádaný orgán právní předpisy svého státu. Použije však způsob vyřízení žádaný dožadujícím orgánem, jestliže to není v rozporu s právním řádem dožádané smluvní strany.

(2) Není-li dožádaný orgán příslušný, zašle dožádání příslušnému orgánu a uvědomí o tom dožadující orgán.

(3) Není-li známa přesná adresa osoby uvedené v dožádání, učiní dožádaný orgán nezbytná opatření k jejímu zjištění.

[4] Na žádost dožadujícího orgánu dožádaný orgán včas oznámí dožadujícímu orgánu a účastníkům řízení místo a dobu vyřízení dožádání.

[5] Po vyřízení dožádání vrátí dožádaný orgán spisy dožadujícímu orgánu; v případech, kdy dožádání nebylo možno vyhovět, vrátí spisy a současně oznámí důvody, které zabránily jeho vyřízení.

Článek 8

Ochrana svědků a znalců

[1] Jestliže v řízení před justičními orgány jedné smluvní strany je potřebná osobní účast svědka nebo znalce, který má bydliště na území druhé smluvní strany, je třeba se obrátit na příslušný orgán druhé smluvní strany se žádostí o doručení předvolání.

[2] Předvolání nesmí obsahovat pohrůžku donucení pro případ nedostavení se.

[3] Svědek nebo znalec, který se dostaví na předvolání orgánu druhé smluvní strany, nesmí být na území této smluvní strany bez ohledu na své státní občanství stíhán podle trestních ani správních předpisů, ani vzat do vazby, nesmí se na něm vykonat trest uložený soudem za soudně trestný čin, který je předmětem řízení, v němž byl předvolán, ani za jiný čin, který spáchal před překročením státních hranic dožadující smluvní strany nebo za soudně trestný čin, který by vyplynul z jeho výpovědi.

[4] Této ochrany však svědek nebo znalec pozbude, jestliže neopustí území dožadující smluvní strany do týdne po tom, kdy mu dožadující orgán sdělí, že jeho přítomnosti již není třeba. Do této lhůty se nezapočítává doba, po kterou svědek nebo znalec nemohl opustit území dožadující smluvní strany bez svého zavinění.

[5] Svědek nebo znalec má právo na náhradu nákladů na cestu a pobyt, jakož i ušlého výděлку a znalec kromě toho i na znalečné. V předvolání se uvede, jaké náhrady svědkovi nebo znalci náleží. Na žádost svědka nebo znalce poskytne dožadující smluvní strana zálohu na náhradu nákladů.

Článek 9

Doručování písemností

Dožádaný orgán doručí písemnosti podle právních předpisů svého státu, jestliže doručovaná písemnost je sepsána v jazyku dožádané smluvní strany nebo jestliže je k ní připojen ověřený překlad do tohoto jazyka. Jinak doručí písemnost adresátu, pokud je ochoten ji dobrovolně převzít.

Článek 10

Doklad o doručení

Dokladem o doručení je potvrzení o převzetí opatřené datem doručení, podpisy doručujícího a

příjemce a otiskem razítka doručujícího orgánu nebo osvědčení doručujícího orgánu potvrzující datum, místo a způsob doručení. Jestliže se doručovaná písemnost zašle ve dvou vyhotoveních, přijetí písemnosti a provedené doručení se může potvrdit i na druhém stejnopisu.

Článek 11

Náklady právní pomoci

[1] Každá ze smluvních stran nese veškeré náklady vzniklé při poskytování právní pomoci na svém území.

[2] Dožádaný orgán oznámí dožadujícímu orgánu výši vzniklých nákladů. Jestliže dožadující orgán vymůže náhradu nákladů od osoby, která je povinná ji zaplatit, zůstane náhrada nákladů na dožadující smluvní straně.

Článek 12

Právní informace

[1] Ústřední orgány smluvních stran si navzájem zasílají nejdůležitější zákonné předpisy z oblasti občanského, rodinného, pracovního a trestního práva.

[2] Ústřední orgány smluvních stran si poskytují na základě žádosti informace o svých právních předpisech, jakož i informace o praxi justičních orgánů.

Článek 13

Odevzdávání věcí a devizových hodnot

Jestliže se podle této smlouvy budou odevzdávat věci nebo devizové hodnoty z území jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany nebo se budou odevzdávat diplomatické misí nebo konzulárním úřadu druhé smluvní strany, bude třeba dodržovat příslušné právní předpisy smluvní strany, jejíž orgán věcí nebo devizové hodnoty odevzdává.

Článek 14

Zjišťování adres a jiných údajů

[1] Justiční orgány smluvních stran si na základě žádosti poskytují pomoc při zjišťování adres osob zdržujících se na jejich území.

[2] Jestliže se u justičního orgánu jedné smluvní strany uplatní nárok na výživné proti osobě, která se zdržuje na území druhé smluvní strany, justiční orgán této smluvní strany poskytne na základě žádosti pomoc i při zjištění zaměstnavatele této osoby, jakož i výše příjmu, který dosahuje.

Článek 15

Platnost listin

[1] Listiny, které vydal nebo ověřil příslušný

orgán jedné smluvní strany a které jsou opatřeny otiskem úředního razítka, podpisem oprávněné úřední osoby, se použijí na území druhé smluvní strany bez dalšího ověření. To platí i pro opisy a překlady listin, které ověřil příslušný orgán.

(2) Listiny, které se na území jedné smluvní strany považují za veřejné, mají na území druhé smluvní strany důkazní moc veřejných listin.

Článek 16

Zasílání dokladů o osobním stavu

(1) Příslušné orgány smluvních stran si budou navzájem zasílat výpisy z matrik týkající se zápisů o státních občanech jedné smluvní strany v matrikách druhé smluvní strany. Výpisy se budou zasílat ihned po provedení zápisu do matrik, a to bezplatně diplomatickou cestou.

(2) Ustanovení odstavce 1 se použije i v tom případě, kdy se v matrice jedné smluvní strany provedou dodatečné zápisy, změny nebo opravy v zápisech o osobním stavu státních občanů druhé smluvní strany. V tomto případě se výpis z matriky zasílá s provedenými změnami a doplněními.

(3) Matriční úřady jedné smluvní strany zašlou na žádost orgánů druhé smluvní strany požadované výpisy pro úřední potřebu bezplatně diplomatickou cestou.

(4) Žádosti státních občanů jedné smluvní strany o zaslání výpisu z matriky mohou být zaslány přímo příslušnému orgánu druhé smluvní strany. Vyžádané doklady se žadateli zašlou prostřednictvím diplomatické mise nebo konzulárního úřadu smluvní strany, jehož orgán doklad vydal. Diplomatická mise nebo konzulární úřad vybere od žadatele při odevzdání poplatek za vyhotovení dokladu.

Článek 17

Smluvní strany si budou navzájem zasílat opisy pravomocných rozhodnutí týkajících se osobního stavu státních občanů druhé smluvní strany.

Článek 18

Žádosti státních občanů jedné smluvní strany o vydání a zaslání listin o vzdělání, o odpracovaných letech nebo jiných listin o osobních nebo majetkových právech a zájmech těchto občanů je možno zaslat přímo příslušnému orgánu druhé smluvní strany. Požadované doklady se zašlou žadateli prostřednictvím diplomatické mise nebo konzulárního úřadu smluvní strany, jejíž orgán doklad vydal. Diplomatická mise nebo konzulární úřad vybere od žadatele při odevzdání poplatek za vyhotovení dokladu.

ČÁST DRUHÁ

VĚCI OBČANSKÉ, RODINNÉ A PRACOVNÍ

Článek 19

Obecné ustanovení

Jestliže je v souladu s ustanoveními této smlouvy dána pravomoc k řízení justičních orgánů obou smluvních stran a návrh na zahájení řízení byl podán jednomu z nich, je vyloučena pravomoc justičního orgánu druhé smluvní strany.

HLAVA PRVNÍ

VĚCI OSOBNÍHO STAVU

Článek 20

Způsobilost k právům a právním úkonům

(1) Způsobilost fyzické osoby k právům a právním úkonům se řídí právním řádem smluvní strany, jejíž státním občanem je tato osoba.

(2) Způsobilost právnické osoby k právům a právním úkonům se řídí právním řádem smluvní strany, podle kterého právnická osoba vznikla.

Zbavení a omezení způsobilosti k právním úkonům

Článek 21

Pokud tato smlouva nestanoví jinak, je k řízení o zbavení nebo omezení způsobilosti k právním úkonům dána pravomoc soudu smluvní strany, jejíž státním občanem je osoba, o jejíž způsobilosti se má rozhodnout. Tento soud použije právního řádu svého státu, není-li v této smlouvě stanoveno jinak.

Článek 22

(1) Jestliže soud jedné smluvní strany zjistí, že jsou důvody pro zbavení nebo omezení způsobilosti k právním úkonům státního občana druhé smluvní strany, který má bydliště na jejím území, uvědomí o tom příslušný soud druhé smluvní strany.

(2) V neodkladných případech může učinit soud uvedený v odstavci 1 předběžné opatření potřebné k ochraně této osoby nebo jejího majetku. Opisy těchto opatření se zašlou příslušnému soudu druhé smluvní strany, jejíž státním občanem je tato osoba.

(3) Jestliže soud druhé smluvní strany, který byl uvědoměn o důvodech pro zbavení nebo omezení způsobilosti k právním úkonům, nezahájí do tří měsíců řízení nebo se v této lhůtě nevyjádří, zahájí řízení o zbavení nebo omezení způsobilosti k právním úkonům soud té smluvní strany, na jejímž území má tento státní občan bydliště. V takovém případě může být vysloveno rozhodnutí o zba-

vení nebo omezení způsobilosti k právním úkonům jen z důvodů, které jsou stanoveny právními řády obou smluvních stran. Rozhodnutí o zbavení nebo omezení způsobilosti k právním úkonům se zašle příslušnému soudu druhé smluvní strany.

Článek 23

Ustanovení článků 21 a 22 se použijí obdobně i při vrácení nebo změně způsobilosti k právním úkonům.

Článek 24

Prohlášení za mrtvého

(1) Prohlášení za mrtvého se řídí právním řádem smluvní strany, jejíž státním občanem byla osoba, která má být prohlášena za mrtvou, v době, kdy podle posledních zpráv byla ještě naživu.

(2) Pravomoc k řízení o prohlášení za mrtvého je dána soudu smluvní strany, jejíž státním občanem byla osoba, která má být prohlášena za mrtvou, v době, kdy podle posledních zpráv byla ještě naživu.

(3) Soud jedné smluvní strany může prohlásit státního občana druhé smluvní strany za mrtvého:

- a) na návrh osoby, která hodlá uplatnit nárok vyplývající z dědického nebo manželského majetkového práva na nemovitost nezvěstného nebo zemřelého nacházející se na území smluvní strany, jejíž soud provádí řízení,
- b) na návrh manžela nezvěstného nebo zemřelého, který v době podání návrhu má bydliště na území druhé smluvní strany, jejíž soud provádí řízení.

(4) Rozhodnutí vynesená podle odstavce 3 mají právní důsledky jen na území smluvní strany, jejíž soud o věci rozhodl.

HLAVA DRUHÁ

VĚCI RODINNÉ

Článek 25

Uzavření manželství

(1) Podmínky uzavření manželství se řídí pro každou osobu, která hodlá uzavřít manželství, právním řádem smluvní strany, jejíž je státním občanem.

(2) Forma uzavření manželství se řídí právním řádem smluvní strany, na jejímž území se manželství uzavírá.

(3) Forma uzavření manželství před oprávněným diplomatickým zástupcem nebo konzulárním úředníkem se řídí právním řádem smluvní strany, která diplomatického zástupce nebo konzulárního úředníka vyslala.

Článek 26

Osobní a majetkové vztahy manželů

(1) Osobní a majetkové vztahy manželů se řídí právním řádem smluvní strany, jejímiž jsou státními občany v době podání návrhu.

(2) Je-li v době podání návrhu jeden z manželů státním občanem jedné smluvní strany a druhý státním občanem druhé smluvní strany, řídí se jejich osobní a majetkové vztahy právním řádem smluvní strany, na jejímž území mají společné bydliště. Má-li jeden z manželů bydliště na území jedné smluvní strany a druhý na území druhé smluvní strany, použije se právního řádu smluvní strany, před jejímž soudem se koná řízení.

(3) K rozhodování o osobních a majetkových vztazích manželů podle odstavce 1 je dána pravomoc soudu té smluvní strany, jejímž státním občany jsou manželé v době podání návrhu.

(4) K rozhodování o osobních a majetkových vztazích manželů podle odstavce 2 je dána pravomoc soudu té smluvní strany, na jejímž území mají oba manželé bydliště. Má-li jeden z manželů bydliště na území jedné smluvní strany a druhý na území druhé smluvní strany, pravomoc je dána soudům obou smluvních stran.

Článek 27

Rozvod

(1) Rozvod manželství se řídí právním řádem smluvní strany, jejímiž státními občany jsou manželé v době zahájení řízení.

(2) Je-li v době zahájení řízení jeden z manželů státním občanem jedné smluvní strany a druhý státním občanem druhé smluvní strany, řídí se rozvod manželství právním řádem smluvní strany, na jejímž území mají společné bydliště. Má-li jeden z manželů bydliště na území jedné smluvní strany a druhý na území druhé smluvní strany, použije se právní řád smluvní strany, před jejímž soudem se koná řízení.

(3) Pravomoc k řízení o rozvodu podle odstavce 1 je dána soudu té smluvní strany, jejímiž státními občany jsou manželé v době zahájení řízení.

(4) Pravomoc k řízení o rozvodu podle odstavce 2 je dána soudu té smluvní strany, na jejímž území mají oba manželé společné bydliště. Má-li jeden z manželů bydliště na území jedné smluvní strany a druhý na území druhé smluvní strany, je pravomoc k řízení dána soudům obou smluvních stran.

(5) Soud, který má pravomoc k řízení o rozvod manželství rodičů, má pravomoc i k řízení o výchově a výživě nezletilých dětí.

Článek 28**Určení, zda tu manželství je, či není a neplatnost manželství**

(1) Určení, zda tu manželství je, či není nebo určení neplatnosti manželství se řídí právním řádem té smluvní strany, podle které je třeba posuzovat uzavření manželství.

(2) Pro určení pravomoci soudu se použije obdobně článku 27.

Článek 29**Právní vztahy mezi rodiči a dětmi**

(1) Právní vztahy mezi rodiči a dětmi, včetně výživy dítěte, se řídí právním řádem smluvní strany, jejíž státním občanem je dítě; není-li státní občanství dítěte známo, řídí se právním řádem smluvní strany, na jejímž území má dítě bydliště.

(2) Určení a popření rodičovství určité osoby, jakož i uznání rodičovství se řídí právním řádem smluvní strany, jejíž státním občanem je matka dítěte v době jeho narození; není-li státní občanství matky známo, řídí se právním řádem smluvní strany, na jejímž území se dítě narodilo. Pokud jde o formu uznání otcovství, stačí, jestliže se postupuje podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území k uznání došlo.

(3) Ve věcech uvedených v odstavcích 1 a 2 je dána pravomoc orgánů obou smluvních stran; to se vztahuje i na uznávání rodičovství.

Článek 30**Ostatní druhy vyživovací povinnosti**

(1) Ostatní druhy vyživovací povinnosti podle rodinného práva se řídí právním řádem smluvní strany, na jejímž území má bydliště osoba, která uplatňuje nárok na výživné.

(2) Pravomoc ve věcech uvedených v odstavci 1 je dána soudem smluvní strany, na jejímž území má bydliště osoba, která uplatňuje nárok na výživné.

Článek 31**Osvojení**

(1) Osvojení se řídí právním řádem smluvní strany, jejíž státním občanem je osvojitel v době podání návrhu na osvojení.

(2) K osvojení musí dát souhlas osvojované dítě, jakož i jeho zákonný zástupce a státní orgány této smluvní strany, vyžadují-li to právní předpisy smluvní strany, jejíž státním občanem je osvojovaná dítě.

(3) Je-li dítě osvojováno manžely, z nichž jeden je státním občanem jedné smluvní strany a druhý státním občanem druhé smluvní strany, mu-

si být splněny podmínky stanovené právními řádami obou smluvních stran.

(4) Ustanovení předchozích odstavců se obdobně vztahují na změnu a zrušení osvojení.

(5) K řízení o osvojení, jeho změně nebo o zrušení osvojení je dána pravomoc soudu smluvní strany, jejíž státním občanem je osvojitel v době podání návrhu; v případě uvedeném v odstavci 3 je dána pravomoc soudu smluvní strany, na jejímž území manželé mají nebo naposledy měli společné bydliště.

Opatrovnictví**Článek 32**

(1) Pokud tato smlouva nestanoví jinak, řídí se vznik a zánik opatrovnictví právním řádem smluvní strany, jejíž státním občanem je osoba, které je nebo má být ustanoven opatrovník.

(2) Právní vztahy mezi opatrovníkem a opatrovancem se řídí právním řádem smluvní strany, jejíž soud ustanovil opatrovníka.

(3) Povinnost přijmout funkci opatrovníka se řídí právním řádem smluvní strany, jejíž státním občanem je osoba, která má být ustanovena za opatrovníka.

(4) Má-li státní občan, kterému má být ustanoven opatrovník, bydliště na území jedné smluvní strany, může být opatrovníkem ustanoven i státní občan druhé smluvní strany za předpokladu, že má bydliště na území smluvní strany, kde se má opatrovnictví vykonávat, a že jeho ustanovení nejlépe vyhovuje zájmům opatrovance.

(5) K řízení o opatrovnictví je dána pravomoc soudu smluvní strany, jejíž státním občanem je opatrovanec.

Článek 33

(1) Jsou-li k ochraně zájmů státního občana jedné smluvní strany, jehož bydliště, pobyt nebo majetek je na území druhé smluvní strany, potřebná opatření, soud této smluvní strany o tom bez odkladu uvědomí soud uvedený v článku 32 odst. 5.

(2) V neodkladných případech může soud druhé smluvní strany učinit přiměřená dočasná opatření podle právního řádu svého státu, avšak musí o tom bez odkladu uvědomit soud uvedený v článku 32 odst. 5. Dočasná opatření zůstanou v platnosti až do jiného rozhodnutí tohoto soudu.

Článek 34

(1) Soud uvedený v článku 32 odst. 5 může přenést vedení opatrovnictví na soud druhé smluvní strany, jestliže opatrovanec má bydliště nebo majetek na území této smluvní strany. Přenesení se stane účinným, jestliže dožádaný soud

vedení opatrovnictví převezme a uvědomí o tom dožadující soud.

(2) Soud, na který byla přenesena pravomoc podle odstavce 1, rozhoduje podle právního řádu svého státu.

HLAVA TŘETÍ

MAJETKOVÉ VĚCI

Článek 35

Forma právního úkonu

(1) Forma právního úkonu se řídí právním řádem smluvní strany, kterým se řídí samotný právní úkon. Stačí však, postupuje-li se podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území došlo k právnímu úkonu.

(2) Forma právního úkonu týkajícího se nemovitosti se řídí právním řádem smluvní strany, na jejímž území je nemovitost.

Článek 36

Nemovitosti

Právní vztahy k nemovitostem se řídí právním řádem smluvní strany, na jejímž území je nemovitost, a k řízení o nich je dána pravomoc orgánu této smluvní strany.

Článek 37

Smluvní závazkové vztahy

(1) Smluvní závazkové vztahy se řídí právním řádem smluvní strany, na jejímž území byla uzavřena dohoda, pokud se její účastníci nedohodli na použití jiného právního řádu týkajícího se závazků.

(2) Ve věcech uvedených v odstavci 1 je dána pravomoc soudu smluvní strany, na jejímž území má odpůrce bydliště nebo sídlo. Pravomoc je dána i soudu smluvní strany, na jejímž území má bydliště nebo sídlo navrhovatel, za předpokladu, že na tomto území je předmět sporu nebo majetek odpůrce.

(3) Pravomoc uvedenou v odstavci 2 mohou účastníci smluvního závazkového vztahu změnit dohodou.

Článek 38

Odpovědnost za škodu

(1) Odpovědnost za způsobenou škodu nevyplyvající ze smluvních závazků (porušení právních povinností) se řídí právním řádem smluvní strany, na jejímž území došlo k řízení nebo události zakládající nárok. Je-li škůdce i poškozený státním občanem téže smluvní strany, řídí se nárok na náhradu škody právním řádem této smluvní strany.

(2) K řízení o náhradě škody je dána pravo-

moc soudu smluvní strany, na jejímž území došlo k vzniku škody nebo na jejímž území má škůdce bydliště. Pravomoc je dána i soudu smluvní strany, na jejímž území má bydliště poškozený, je-li na tomto území škůdcův majetek.

HLAVA ČTVRTÁ

DĚDICKÉ VĚCI

Článek 39

Zásada rovnosti

(1) Státní občané jedné smluvní strany mohou nabývat majetek nebo práva na území druhé smluvní strany děděním ze zákona nebo ze závěti za stejných podmínek a ve stejném rozsahu jako její vlastní státní občané.

(2) Státní občané jedné smluvní strany mohou v závěti nakládat se svým majetkem nacházejícím se na území druhé smluvní strany.

Článek 40

Použití práva

(1) Dědění movitostí se řídí právním řádem smluvní strany, jejíž státním občanem byl zůstavitel v době smrti.

(2) Dědění nemovitostí se řídí právním řádem smluvní strany, na jejímž území se nemovitost nachází.

(3) Posouzení otázky, zda jde o movitost nebo nemovitost, se řídí právním řádem smluvní strany, na jejímž území se tento majetek nachází.

Článek 41

Odůmrť

Není-li podle právního řádu smluvní strany určeného v článku 40 dědiců, nabude movitostí smluvní strana, jejíž státním občanem byl zůstavitel v době smrti, a nemovitostí smluvní strana, na jejímž území se nacházejí.

Článek 42

Závěť

(1) Způsobilost zřídit nebo zrušit závěť, jakož i právní účinky vad projevu vůle se řídí právním řádem smluvní strany, jejíž státním občanem byl zůstavitel v době zřízení nebo zrušení závěti.

(2) Forma zřízení nebo zrušení závěti se řídí právním řádem smluvní strany, jejíž státním občanem byl zůstavitel v době právního úkonu, kterým byla závěť zřízena nebo zrušena. Stačí však, bylo-li postupováno podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území byla závěť zřízena nebo zrušena.

(3) Ustanovení odstavců 1 a 2 se použijí obdobně na vydědění, je-li upraveno právním řádem smluvní strany.

Článek 43

Pravomoc orgánů v dědických věcech

(1) K projednání movitého dědictví je dána pravomoc justičního orgánu smluvní strany, jejíž státním občanem byl zůstavitel v době smrti.

(2) K projednání nemovitého dědictví je dána pravomoc justičního orgánu smluvní strany, na jejímž území se nemovitost nachází.

(3) Jsou-li předmětem dědictví jen movitosti, které zůstaly po smrti státního občana jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany, projedná celé dědictví na návrh dědice příslušný justiční orgán této smluvní strany, jestliže s tím souhlasí všichni známí dědicové.

Článek 44

Otevření a vyhlášení závěti

K vyhlášení závěti je dána pravomoc justičního orgánu smluvní strany, na jejímž území je závěť. Justičnímu orgánu příslušnému k projednání dědictví je třeba zaslat ověřený opis závěti a zápis o jejím vyhlášení.

HLAVA PÁTÁ

PRACOVNÍ VĚCI

Článek 45

(1) Účastníci se mohou dohodnout, že pracovní poměr se řídí právním řádem, který si zvolí.

(2) Nedošlo-li k dohodě podle odstavce 1, řídí se vznik, změna a zánik pracovního poměru, jakož i nároky z něj vyplývající právním řádem smluvní strany, na jejímž území pracovník vykonává, vykonával nebo měl vykonávat práci. Vykonával-li pracovník práci na území jedné smluvní strany na základě pracovního poměru s organizací, která má sídlo na území druhé smluvní strany, řídí se vznik, změna a zánik pracovního poměru, jakož i nároky z něj vyplývající právním řádem smluvní strany, na jejímž území má organizace sídlo.

(3) Ve věcech uvedených v odstavci 2 je dána pravomoc soudu smluvní strany, na jejímž území pracovník vykonává, vykonával nebo měl vykonávat práci. Stejně je dána pravomoc soudu smluvní strany, na jejímž území má bydliště (sídlo) odpůrce, jakož i na jejímž území má bydliště (sídlo) navrhovatel, nachází-li se na tomto území předmět sporu nebo majetek odpůrce.

(4) Pravomoc určenou v odstavci 3 mohou účastníci pracovníprávních vztahů změnit dohodou.

HLAVA ŠESTÁ

NÁKLADY ŘÍZENÍ A ÚLEVY

Článek 46

Osvobození od složení jistoty na náklady řízení

Státním občanům jedné smluvní strany, kteří vystupují před soudy druhé smluvní strany, mají-li bydliště nebo pobyt na území jedné ze smluvních stran, nelze uložit složení jistoty na náklady řízení jen z toho důvodu, že jsou cizinci nebo že nemají na území druhé smluvní strany bydliště nebo pobyt.

Osvobození od poplatků

Článek 47

(1) Státní občané jedné smluvní strany mají na území druhé smluvní strany nárok na osvobození od poplatků a záloh a jiných nákladů řízení, jakož i nárok na ustanovení bezplatného právního zástupce za stejných podmínek a ve stejném rozsahu jako její vlastní státní občané.

(2) Osvobození podle odstavce 1 se vztahuje na celé řízení včetně řízení o výkonu rozhodnutí.

(3) Osvobození od poplatků přiznané příslušným justičním orgánem jedné smluvní strany v určité věci se vztahuje na všechny procesní úkony, které uskuteční v tomto řízení justiční orgán druhé smluvní strany.

Článek 48

(1) Osvobození podle článku 47 se poskytuje na základě osvědčení o osobních, rodinných a majetkových poměrech žadatele. Toto osvědčení vydává příslušný orgán smluvní strany, na jejímž území má žadatel bydliště nebo pobyt.

(2) Jestliže žadatel nemá bydliště ani pobyt na území žádné ze smluvních stran, může osvědčení vydat i diplomatická mise nebo konzulární úřad smluvní strany, jejíž je státním občanem.

(3) Justiční orgán, který rozhoduje o žádosti o osvobození od poplatku, může od orgánu, který osvědčení vydal, žádat doplnění údajů nebo potřebné objasnění.

Článek 49

(1) Státní občan jedné smluvní strany, který podává žádost o osvobození od nákladů řízení nebo o bezplatné zastupování v řízení před justičním orgánem druhé smluvní strany, může ji uplatnit písemně nebo ústně u příslušného soudu podle místa bydliště nebo pobytu. Soud žádost postoupí příslušnému justičnímu orgánu druhé smluvní strany s osvědčením vydaným podle článku 48.

(2) Žádost podle odstavce 1 je možno podat současně s návrhem na zahájení řízení.

Článek 50

Justiční orgán jedné smluvní strany, který ve věci náhrady nákladů řízení, jakož i doplnění návrhu předvolává účastníka řízení, který má bydliště na území druhé smluvní strany, stanoví k tomu lhůtu nejméně jednoho měsíce. Lhůta se počítá ode dne doručení písemnosti.

Článek 51

Lhůty

(1) Jestliže justiční orgán jedné smluvní strany stanovil účastníkovi řízení, který má bydliště na území druhé smluvní strany, lhůtu k provedení procesního úkonu, je pro dodržení stanovené lhůty rozhodné datum poštovního razítka potvrzujícího, kdy byla písemnost, kterou se má uložený úkon vykonat, odeslána.

(2) V případě, že je třeba ve stanovené lhůtě složit na území druhé smluvní strany zálohy nebo poplatky požadované justičním orgánem, který ve věci jedná, je pro dodržení stanovené lhůty rozhodující datum jejich složení v bance smluvní strany, na jejímž území má účastník řízení bydliště.

(3) Následky nedodržení lhůty se budou posuzovat podle právního řádu smluvní strany, jejíž justiční orgán ve věci jedná.

HLAVA SEDMÁ

UZNÁNÍ A VÝKON ROZHODNUTÍ

Článek 52

Uznání rozhodnutí nemajetkové povahy

Pravomocná a vykonatelná rozhodnutí nemajetkové povahy v občanských, rodinných a pracovních věcech a ve věcech péče o děti i nepravomocná rozhodnutí, jsou-li vykonatelná, která vydaly justiční orgány jedné smluvní strany, se uznávají na území druhé smluvní strany bez dalšího řízení pod podmínkou, že justiční orgány druhé smluvní strany nevydaly pravomocné rozhodnutí v téže věci dříve nebo pokud podle této smlouvy nebo v případech touto smlouvou neupravených podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území se o uznání žádá, není projednána věcí ve výlučné pravomoci justičních orgánů této smluvní strany.

Článek 53

Uznání a výkon rozhodnutí v majetkových věcech

(1) Smluvní strany za podmínek stanovených v této smlouvě uznávají a vykonávají na svém území tato rozhodnutí vydaná justičními orgány druhé smluvní strany:

- a) rozhodnutí v občanských, rodinných a pracovních věcech majetkové povahy,
- b) rozhodnutí v trestních věcech týkající se ná-

hrady škody způsobené soudně trestným činem,

(2) Za rozhodnutí podle odstavce 1 se považují i soudem schválené smíry v rodinných, občanských a pracovních věcech majetkové povahy, jakož i rozhodnutí v dědických věcech vydaná justičními orgány smluvní strany, které mají podle právního řádu této smluvní strany pravomoc k řízení.

Článek 54

Rozhodnutí uvedená v článku 53 se budou uznávat a vykonávat na území druhé smluvní strany pod podmínkou, že:

- a) podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území bylo rozhodnutí vydané, je pravomocné a vykonatelné a ve věcech týkajících se výživného i nepravomocné, je-li vykonatelné,
- b) justiční orgán smluvní strany, na jejímž území bylo rozhodnutí vydané, měl pravomoc ve věci rozhodnout podle této smlouvy a v případech touto smlouvou neupravených podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území se o uznání nebo výkon žádá,
- c) účastníkovi nebyla odňata možnost řádně se zúčastnit řízení; v případě omezené způsobilosti byl řádně zastoupen a zejména účastník, který se nezúčastnil řízení, byl řádně a včas předvolán,
- d) o téže věci mezi týmiž účastníky nerozhodl pravomocně již dříve justiční orgán smluvní strany, na jejímž území se má rozhodnutí uznat a vykonat, nebo pokud mezi týmiž účastníky v téže věci nebylo již dříve zahájeno řízení před justičním orgánem smluvní strany, na jejímž území má být rozhodnutí uznáno a vykonáno,
- e) rozhodnutí justičního orgánu třetího státu mezi týmiž účastníky v téže věci nebylo již uznáno nebo vykonáno na území smluvní strany, kde má být rozhodnutí uznáno a vykonáno.
- f) při vydání rozhodnutí bylo použito právního řádu stanoveného podle této smlouvy a v případě, že smlouva neupravuje použití právního řádu, bylo rozhodnutí vydáno podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území má být toto rozhodnutí uznáno a vykonáno.

Článek 55

(1) Návrh na uznání nebo výkon rozhodnutí může být podán přímo příslušnému soudu smluvní strany, na jejímž území se má rozhodnutí uznat nebo vykonat, nebo prostřednictvím soudu, který rozhodl v prvním stupni.

(2) K návrhu je nutno připojit:

- a) rozhodnutí nebo jeho ověřený opis spolu s po-

tvrzením o právní moci a vykonatelnosti a ve věcech týkajících se výživného, není-li rozhodnutí pravomocné, potvrzení o vykonatelnosti, pokud to nevyplyváá ze samotného rozhodnutí,

- b) potvrzení o tom, že účastník, proti kterému bylo rozhodnutí vydáno a který se jednání nezúčastnil, byl řádně a včas předvolán k jednání podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území bylo rozhodnutí vydáno, v případě omezené procesní způsobilosti potvrzení, že byl řádně zastoupen,
- c) potvrzení o tom, že účastníkovi, proti kterému bylo rozhodnutí vydáno, bylo toto rozhodnutí podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území bylo vydáno, doručeno na doručenkou spolu s poučením o možnosti podat proti němu opravný prostředek,
- d) ověřený překlad návrhu na uznání nebo výkon rozhodnutí i listin uvedených v písmenech a) až c) tohoto odstavce do jazyka smluvní strany, na jejímž území se má rozhodnutí uznat nebo vykonat.

Článek 56

Způsob uznání a výkonu rozhodnutí

(1) Uznat nebo nařídít výkon rozhodnutí má pravomoc soud smluvní strany, na jejímž území se má rozhodnutí uznat nebo vykonat.

(2) V tomto řízení se soud omezí na zjištění, zda byly splněny podmínky uvedené v článcích 54 a 55.

(3) Uznání a výkon rozhodnutí se řídí právním řádem smluvní strany, na jejímž území se má rozhodnutí uznat a vykonat. Tato zásada platí i pro náležitosti návrhu na uznání a výkon rozhodnutí. K návrhu na uznání a výkon rozhodnutí je nutno připojit jeho opisy, jakož i opisy příloh, aby mohly být doručeny účastníkům řízení.

(4) Jestliže na území smluvní strany, jejíž soud vydal rozhodnutí, byl v důsledku obnovy řízení nebo stížnosti pro porušení zákona v této věci povolen odklad jeho výkonu, nutno na území druhé smluvní strany řízení o návrhu na povolení výkonu rozhodnutí nebo již povolený výkon odložit.

(5) Před vydáním rozhodnutí o uznání nebo nařízení výkonu rozhodnutí může soud, považuje-li to za nutné, vyslechnout účastníky řízení. Soud si může též vyžádat další informace od soudu, který rozhodnutí vydal.

Výkon rozhodnutí o náhradě nákladů

Článek 57

(1) Jestliže bylo účastníkovi osvobozenému podle článku 47 pravomocným rozhodnutím uloženo

na území jedné smluvní strany nahradit náklady řízení druhého účastníka, příslušný soud na území druhé smluvní strany nařídí bezplatně výkon rozhodnutí k vymožení těchto nákladů na návrh oprávněného.

(2) Do nákladů řízení o nařízení výkonu pravomocného a vykonatelného rozhodnutí se počítají i náklady spojené s překladem a ověřením listin.

Článek 58

(1) Soud, který nařídil výkon rozhodnutí o náhradě nákladů řízení, omezí své šetření jen na to, zda rozhodnutí nabylo právní moci a zda je vykonatelné.

(2) K návrhu na výkon rozhodnutí se připojí rozhodnutí nebo ověřený opis části rozhodnutí obsahující tento výrok a potvrzení vydané příslušným soudem, že výrok o nákladech řízení je pravomocný a vykonatelný, jakož i ověřený překlad těchto dokladů.

(3) Justiční orgán smluvní strany, na jejímž území náklady zálohoval stát, požádá příslušný soud druhé smluvní strany, aby náklady řízení vymohl. Tento soud provede výkon bezplatně podle právního řádu svého státu a vymoženou částku odevzdá diplomatické misi nebo konzulárnímu úřadu druhé smluvní strany. Ustanovení odstavců 1 a 2 se použijí obdobně.

ČÁST TŘETÍ

VĚCI TRESTNÍ

HLAVA PRVNÍ

PŘEVZETÍ TRESTNÍHO STÍHÁNÍ

Článek 59

Povinnost převzít trestní stíhání

(1) Každá smluvní strana se zavazuje na žádost druhé smluvní strany zahájit trestní stíhání proti svým státním občanům, jakož i proti cizincům, mají-li na jejím území bydliště, kteří měli na území dožadující smluvní strany spáchat soudně trestný čin.

(2) Smluvní strany mohou žádat o převzetí stíhání takových porušení práva, která se podle právního řádu dožadující smluvní strany považují za soudně trestný čin a podle právního řádu dožádané smluvní strany pouze za přestupek.

(3) V případech uvedených v odstavcích 1 a 2 postupují příslušné justiční orgány dožádané smluvní strany podle svého právního řádu.

(4) Jestliže z činu, kterého se týká převzetí trestního stíhání, vyplývá nárok na náhradu škody a byl podán příslušný návrh na její náhradu, tento návrh se stane součástí převzatého řízení.

Článek 60

Žádost o převzetí trestního stíhání

(1) Žádost o převzetí trestního stíhání musí obsahovat:

- a) označení dožadujícího orgánu,
- b) jméno a příjmení obviněného, jeho státní občanství, jakož i další osobní údaje,
- c) popis a právní kvalifikaci činu, v souvislosti s nímž se žádost o převzetí trestního stíhání podává.

(2) K návrhu se dále připojí:

- a) znění ustanovení trestněprávních předpisů a podle potřeby i jiných předpisů dožadující smluvní strany, které mají podstatný význam pro trestní stíhání,
- b) spis nebo jeho ověřený opis s důkazy,
- c) návrhy na náhradu škody a podle možnosti i údaje o její výši,
- d) návrh poškozeného na trestní stíhání, vyžaduje-li to právní řád dožádané smluvní strany.

Článek 61

Návrat obviněného

(1) Jestliže je obviněný v době podání žádosti o převzetí trestního stíhání ve vazbě na území dožadující smluvní strany, převezte se na území dožádané smluvní strany.

(2) Jestliže je obviněný v době podání žádosti o převzetí trestního stíhání na svobodě na území dožadující smluvní strany, tato strana, je-li to nutné, učiní podle svého právního řádu opatření pro jeho návrat na území dožádané smluvní strany.

Článek 62

Sdělení výsledků trestního stíhání

Dožádaná smluvní strana uvědomí dožadující smluvní stranu o konečném rozhodnutí ve věci. Na žádost dožadující smluvní strany se doručí i opis tohoto rozhodnutí.

Článek 63

Důsledky převzetí trestního stíhání

Po převzetí trestního stíhání nemohou justiční orgány dožadující smluvní strany pokračovat v trestním řízení proti téže osobě pro tentýž skutek.

HLAVA DRUHÁ

**VYDÁVÁNÍ K TRESTNÍMU STÍHÁNÍ
A VÝKON TRESTU****Vydání osob**

Článek 64

(1) Smluvní strany si podle ustanovení této smlouvy budou na žádost navzájem vydávat k pro-

vedení trestního řízení nebo k výkonu trestu osoby, které se zdržují na jejich území.

(2) Vydání k provedení trestního řízení je přípustné jen pro soudně trestné činy, za které může být podle právního řádu obou smluvních stran uložen trest odnětí svobody, jehož horní hranice je vyšší než jeden rok nebo trest přísnější.

(3) Vydání k výkonu trestu je přípustné jen pro činy soudně trestné podle právního řádu obou smluvních stran, za které byla vyžádaná osoba odsouzena k trestu odnětí svobody nejméně na šest měsíců nebo k trestu přísnějšímu.

Článek 65

(1) K vydání nedojde, jestliže:

- a) vyžádaná osoba je státním občanem dožádané smluvní strany,
- b) soudně trestný čin byl spáchán na území dožádané smluvní strany,
- c) podle právního řádu dožádané smluvní strany nemůže být trestní stíhání zahájeno nebo rozsudek nemůže být vykonán z důvodů promlčení nebo z jiného zákonného důvodu,
- d) proti osobě, o jejíž vydání se žádá, bylo pro týž soudně trestný čin na území dožádané smluvní strany zahájeno trestní řízení, byl vynešen pravomocný rozsudek nebo bylo trestní stíhání pravomocným rozhodnutím zastaveno,
- e) jde o čin, pro který může být trestní řízení zahájeno pouze na základě soukromé žaloby.

(2) Nemůže-li dojít k vydání, dožádaná smluvní strana o tom uvědomí dožadující smluvní stranu.

Článek 66

Žádost o vydání

(1) K žádosti o vydání za účelem provedení trestního řízení se připojí ověřený opis příkazu k zatčení a popis soudně trestného činu, jakož i znění ustanovení právních předpisů, které se vztahují na soudně trestný čin spáchaný vyžádanou osobou. Jedná-li se o soudně trestný čin proti majetku, nutno oznámit i výši škody, která byla nebo mohla být způsobena soudně trestným činem.

(2) K žádosti o vydání k výkonu trestu se připojí ověřený opis pravomocného rozsudku, jakož i znění ustanovení právních předpisů, které se vztahují na soudně trestný čin spáchaný odsouzeným. Odpykal-li si odsouzený část trestu, je nutno sdělit, jakou část si odpykal.

(3) K žádosti o vydání se podle možnosti dále připojí i popis vyžádané osoby, údaje o jejím státním občanství, osobních poměrech a místě pobytu, pokud tyto údaje nejsou zřejmé z rozsudku nebo z příkazu k zatčení, a dále její fotografie a otisky prstů.

Článek 67**Doplnění žádosti o vydání**

Neobsahuje-li žádost o vydání všechny údaje nutné k tomu, aby o ní mohlo být rozhodnuto, může dožádaná smluvní strana žádat o její doplnění, k čemuž může určit lhůtu do dvou měsíců. Tato lhůta může být ze závažných důvodů prodloužena.

Zatčení za účelem vydání**Článek 68**

Po dojití žádosti o vydání učiní dožádaná smluvní strana bez odkladu opatření k zatčení vyžadované osoby s výjimkou případu, kdy je zřejmé, že k vydání podle této smlouvy nemůže dojít.

Článek 69

(1) Zatčení může být provedeno i před dojitím žádosti o vydání, jestliže o to dožadující smluvní strana výslovně požádá a sdělí, že byl vydán příkaz k zatčení nebo rozsudek, na jehož základě zamýšlí žádat o vydání. Žádost a předběžné zatčení může být podána poštou, telegraficky nebo jiným vhodným způsobem vylučujícím jakékoliv pochybnosti.

(2) Příslušné justiční orgány smluvních stran mohou i bez podání žádosti podle odstavce 1 zatknout osobu zdržující se na jejich území, která podle jejich vědomí spáchala na území druhé smluvní strany soudně trestný čin, pro který se povoluje vydání.

(3) O zatčení podle odstavce 1 nebo 2 je třeba bez odkladu uvědomit druhou smluvní stranu.

Článek 70**Propuštění zatčené osoby**

(1) Dožádaná smluvní strana může osobu zatčenou podle článku 68 propustit na svobodu, jestliže jí ve lhůtě stanovené podle článku 67 nebyly zaslány údaje, o jejichž doplnění žádala.

(2) Osobu zatčenou podle článku 69 odst. 1 je možno propustit na svobodu, jestliže žádost o vydání nedorazí do jednoho měsíce ode dne, kdy bylo druhé smluvní straně oznámeno předběžné zatčení.

(3) Osoba zatčená podle článku 69 odst. 2 se propustí na svobodu, jestliže žádost o vydání nedorazí do jednoho měsíce od dne, kdy bylo druhé smluvní straně oznámeno předběžné zatčení.

Článek 71**Odklad vydání**

Jestliže se proti vyžádané osobě vede trestní řízení nebo byla-li odsouzena pro jiný soudně

trestný čin na území dožádané smluvní strany, může být vydání odloženo do skončení trestního řízení nebo výkonu trestu nebo do doby propuštění osoby před ukončením uloženého trestu.

Článek 72**Dočasné vydání**

(1) Dočasné vydání vyžádané osoby se provede na základě odůvodněné žádosti dožadující smluvní strany tehdy, jestliže by odklad vydání měl za následek promlčení trestního stíhání nebo by v závažné míře ztížil provedení řízení o soudně trestném činu, který tato osoba spáchala.

(2) Dočasně vydaná osoba se po provedení procesních úkonů, pro které byla vydána, ihned vrátí, nejdéle však do tří měsíců ode dne dočasného vydání.

Článek 73**Střet žádostí o vydání**

Žádá-li vydání osoby několik států, dožádaná smluvní strana rozhodne, které z těchto žádostí vyhová. Přitom přihlíží ke všem okolnostem, zejména ke státnímu občanství vyžádané osoby, k místu spáchání soudně trestného činu a k jeho závažnosti.

Článek 74**Meze stíhatelnosti vydané osoby**

(1) Vydaná osoba nesmí být bez souhlasu dožádané smluvní strany trestně stíhána, ani nesmí být na ní vykonán trest, ani nesmí být vydána třetímu státu pro jiný soudně trestný čin spáchaný před vydáním, než pro který se vydání povolilo.

(2) Souhlas dožádané smluvní strany není třeba, jestliže:

a) vydaná osoba neopustí do jednoho měsíce ode dne skončení trestního řízení nebo výkonu trestu území dožadující smluvní strany; do této lhůty se nezapočítává doba, po kterou vydaná osoba nemohla bez vlastního zavinění opustit území dožadující smluvní strany,

b) vydaná osoba opustila území dožadující smluvní strany a znovu se na toto území dobrovolně vrátila.

Článek 75**Provedení vydání**

Dožádaná smluvní strana sdělí dožadující smluvní straně místo a dobu vydání. Jestliže dožadující smluvní strana nepřevzme vyžádanou osobu do patnácti dnů ode dne stanoveného pro vydání, může být vyžádaná osoba propuštěna na svobodu.

Článek 76**Opětovné vydání**

V případě, že se vydaná osoba jakýmkoliv způsobem vyhne trestnímu řízení nebo výkonu trestu a vrátí-li se na území dožádané smluvní strany, bude na novou žádost opětovně vydána, aniž bylo třeba zaslat listiny uvedené v článku 66.

Článek 77**Sdělení výsledků trestního řízení**

Dožadující smluvní strana bezodkladně sdělí dožádané smluvní straně výsledky trestního řízení vedeného proti vydané osobě; v případě vydání rozhodnutí bude doručen jeho opis.

Článek 78**Průvoz**

(1) Smluvní strana povolí na žádost druhé smluvní strany přes své území průvoz osob, které vydal třetí stát dožadující smluvní straně. Dožádaná smluvní strana není povinna povolit průvoz osob, které nelze podle této smlouvy vydat.

(2) Žádost o povolení průvozu se podává a vyřizuje stejným způsobem jako žádost o vydání.

(3) Dožádaná smluvní strana provede průvoz takovým způsobem, který považuje za nejvhodnější.

(4) Souhlas k průvozu není nutný, jde-li o přelet bez mezipřistání.

Článek 79**Náklady vydání a průvozu**

Náklady vydání nese smluvní strana, na jejímž území vznikly. Náklady průvozu nese smluvní strana, která o průvoz žádala.

HLAVA TŘETÍ**ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ O PRÁVNÍ POMOCI
V TRESTNÍCH VĚCECH****Článek 80****Dočasné odevzdávání osob ve vazbě a výkonu
trestu odnětí svobody**

(1) Je-li osoba předvolaná jako svědek ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody na území dožádané smluvní strany a je nutný její osobní výslech, příslušné orgány této smluvní strany zařídí její dopravení na území dožadující smluvní strany; tato osoba musí být držena ve vazbě a po skončení výslechu musí být bez odkladu vrácena.

(2) Vznikne-li nutnost vyslechnout jako svědka osobu zbavenou svobody na území třetího státu, příslušné orgány dožádané smluvní strany dají souhlas k průvozu této osoby přes území svého státu.

Článek 81**Vydání věcí**

(1) Věci, které pachatel získal soudně trestným činem, pro který se žádá o jeho vydání, nebo věci, které nabyt jako protihodnotu za ně, a věci, které slouží jako důkaz v trestním řízení, budou vydané dožadující smluvní straně, a to i v případě, že k vydání pachatele nedojde pro jeho smrt, útěk nebo z jiného důvodu.

(2) Dožádaná smluvní strana může dočasně odložit vydání požadovaných věcí, jestliže jsou potřebné v jiném trestním řízení.

(3) Práva třetích osob k věcem, které byly vydány druhé smluvní straně, zůstávají nedotčena. Po skončení trestního řízení budou tyto věci vráceny smluvní straně, která je zaslala, nebo budou s jejím souhlasem vydány přímo oprávněným osobám.

(4) V případě vydání věcí podle předchozích odstavců se nepoužijí předpisy omezující vývoz a dovoz věcí a devizových hodnot.

Sdělování odsouzení**Článek 82**

Smluvní strany si navzájem podávají zprávy o pravomocných rozsudcích v trestních věcech, které vydaly soudy jedné smluvní strany proti státním občanům druhé smluvní strany.

Článek 83

Na základě odůvodněné žádosti si smluvní strany podávají i zprávy o pravomocných rozsudcích týkajících se osob, které nejsou státními občany dožadující smluvní strany.

Článek 84

Smluvní strany si na základě žádosti zasílají podle možností otisky prstů odsouzených osob uvedených v článcích 82 a 83.

Článek 85**Výpisy z rejstříku trestů**

Smluvní strany si na základě žádosti zasílají úplné informace z rejstříku trestů o státních občanech druhé smluvní strany, jakož i informace o pozdějších rozhodnutích týkajících se těchto rozsudků, pokud odsouzení podléhá zápisu do rejstříku trestů podle právního řádu smluvní strany, jejíž soud rozhodnutí vydal.

ČÁST ČTVRTÁ

Článek 88

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 86

Tato smlouva podléhá ratifikaci a vstoupí v platnost třicátým dnem po výměně ratifikačních listin. Výměna ratifikačních listin se uskuteční v Praze.

Článek 87

Tato smlouva se uzavírá na pět let. Její platnost se prodlužuje vždy na dalších pět let, nevypoví-li ji žádná ze smluvních stran diplomatickou cestou nejméně šest měsíců před uplynutím právě probíhajícího pětiletého období.

Za

Československou socialistickou republiku:

Bohuslav Cháoupek v. r.

(1) Dnem vstupu této smlouvy v platnost pozbude platnosti Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Polskou lidovou republikou o úpravě právních vztahů ve věcech občanských, rodinných a trestních z 4. července 1961.

(2) Pokud platné smlouvy mezi Československou socialistickou republikou a Polskou lidovou republikou odkazují na smlouvu uvedenou v odstavci 1, bude se tímto odkazem rozumět odkaz na tuto smlouvu.

Tato smlouva byla sepsána ve Varšavě dne 21. prosince 1987 ve dvou vyhotoveních, každé v slovenském a polském jazyku, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Na důkaz toho uvedení zmocněnci tuto smlouvu podepsali a opatřili pečeti.

Za

Polskou lidovou republiku:

Marian Orzechowski v. r.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNĚ ZÁVAZNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Ministerstvo zdravotnictva a sociálních věcí Slovenskej socialistickej republiky

podľa § 43 ods. 2 zákona č. 133/1970 Zb. o pôsobnosti federálnych ministerstiev po dohode s Federálnym ministerstvom práce a sociálnych vecí, Ministerstvom financií, člen a miezd Slovenskej socialistickej republiky, Slovenským výborom odborového zväzu pracovníkov zdravotníctva a Slovenským výborom odborového zväzu pracovníkov štátnych orgánov, peňažníctva a zahraničného obchodu vydalo **výnos z 28. decembra 1988 č. 4 774/1988-C/4, ktorým sa mení a dopĺňa úprava Ministerstva zdravotníctva SSR z 28. augusta 1980 č. Z-6 300/1980-C/4 o platových pomeroch zdravotníckych pracovníkov**, uverejnená pod č. 5/1980 Vestníka Ministerstva zdravotníctva SSR a registrovaná v číastke 2/1981 Zb., **a úprava Ministerstva práce a sociálnych vecí SSR z 9. septembra 1980 č. 421-5 500/1980 o odmeňovaní zdravotníckych pracovníkov v zariadeniach sociálneho zabezpečenia**, uverejnená v číastke 10/1980 Spravodajcu Ministerstva práce a sociálnych vecí SSR a registrovaná v číastke 44/1980 Zb.

Predmetným výnosom sa zrušujú

1. výnos Ministerstva zdravotníctva SSR z 29. septembra 1987 č. Z-5 989/1987-C/4, ktorým sa mení a dopĺňa úprava z 28. augusta 1980 č. Z-6 300/1980-C/4 o platových pomeroch zdravotníckych pracovníkov, uverejnený pod č. 12/1987 Vestníka Ministerstva zdravotníctva SSR a registrovaný v číastke 26/1987 Zb.;
2. úprava Ministerstva práce a sociálnych vecí SSR z 30. novembra 1987 č. 422-8628/1987, ktorou sa mení a dopĺňa úprava z 9. septembra 1980 č. 421-5 500/1980 o odmeňovaní zdravotníckych pracovníkov v zariadeniach sociálneho zabezpečenia.

Tento výnos nadobudol účinnosť 1. februárom 1989 a je uverejnený pod č. 15/1988 Vestníka Ministerstva zdravotníctva a sociálnych vecí Slovenskej socialistickej republiky. Možno doň nazrieť na odboroch zdravotníctva a odboroch sociálnych vecí krajských a okresných národných výborov, v ústavoch národného zdravia a na Ministerstve zdravotníctva a sociálnych vecí SSR.

Vydavateľ: Federálny statistický úrad, Praha — Redakce: Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 36 98 — Administrace: Statistické a evidenční vydavatelství tiskopisů, státní podnik (SEVT), Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 36 41-9 — Vychází podle potřeby — Roční předplatné činí 96,— Kčs a je stanoveno za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku. Účet pro předplatné: SČS Praha 1, účet č. 19-706-011 — Požadavky na předplatné, na zrušení odběru a na změnu počtu odbíraných výsktů pro nadcházející ročník je třeba uplatnit do 15. 11. kalendářního roku. Změny adres se provádějí od následujícího čtvrtletí. V písemném styku vždy uvádějte šestimístné číslo vyúčtování. — Distribuce předplatitelům: SEVT, s. p., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 36 41-9, jednotlivé částky lze na objednávku obdržet v obyčtovém středisku SEVT, Svato-slavova 7, 140 83 Praha 4 - Nusle, telefon 43 56 15; za hotové v prodejnách SEVT: Praha 2, Bruselská 2, telefon 25 84 95 — Brno, Česká 14, telefon 265 72 — Karlovy Vary, Engelsova 53, telefon 268 95 a v prodejnách knihy: České Budějovice, Žižkovo nám. 25, — Teplice v Čechách, Leninova 15, — Jihlava, Komenského 16 — Gottwaldov, Murzinova 122. — Novinová sazba povolena poštou Praha 07, číslo 313 348 BE 55. Tisknou Tiskařské závody, n. p., závod 2, Karmelitská 6, Praha 1 - Malá Strana — Dohledací pošta Praha 07